

REVISTË SHKOLLORE E M.M. "ALAUDDIN" PRISHTINË

Nr. 34 / Maj 2013

DRITA e نور القرآن KUR'ANIT

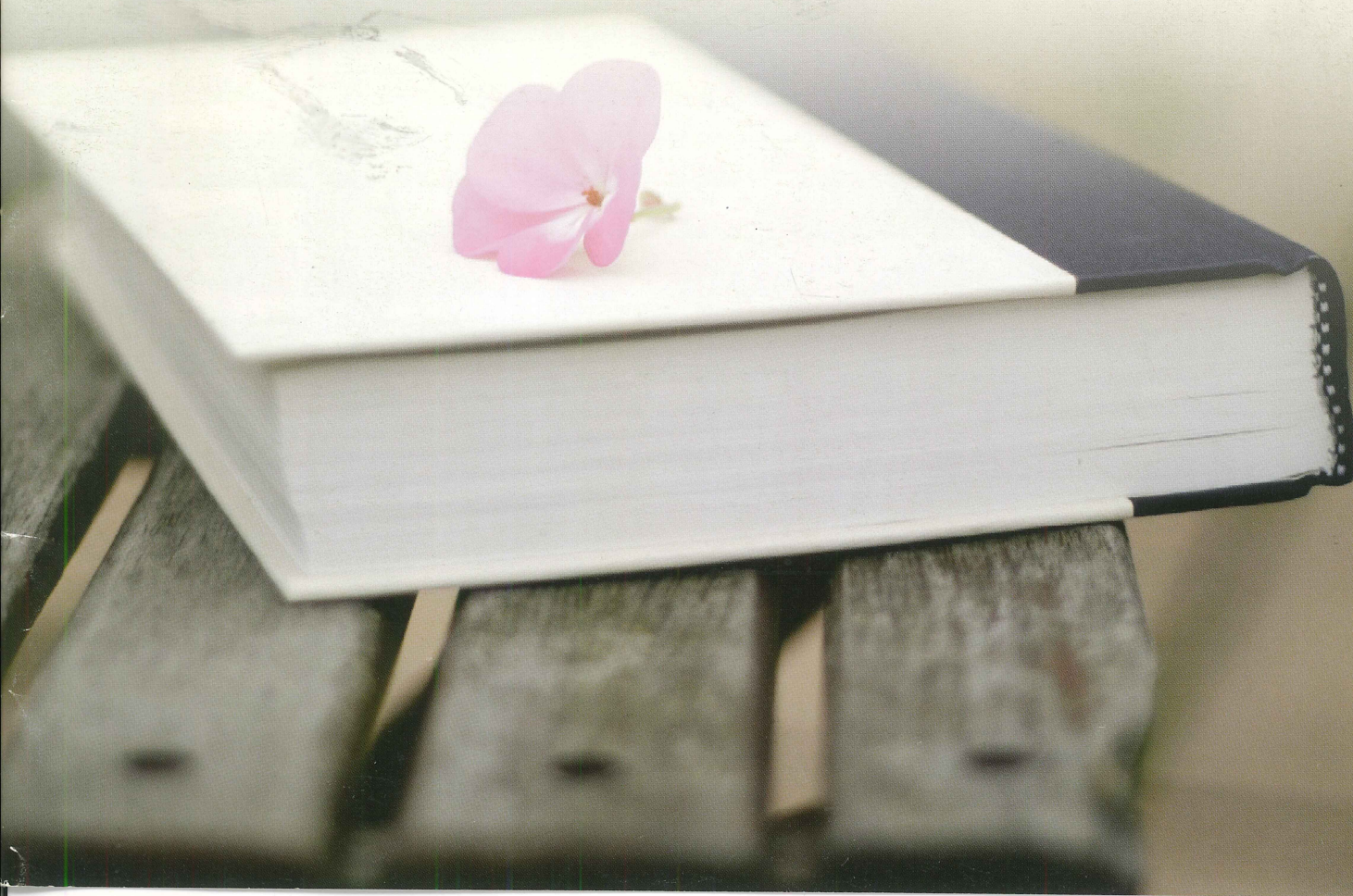
www.medreseja.com

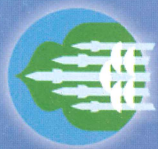
- Duaja mburojë
për besimtarin

- KOHA s'të falë

Intervistë me punëtorin e zellshëm
të Medresesë

- Rrustem Spahiu

MEDRESEJA E MESME "ALAUDDIN" PRISHTINË

Mr. Avri Fetahu
profesor

Mr. Eren Maqdoni
profesor

Shemsi Rrahimi
profesor

Mr. Samir Ahmeti
profesor

Mr. Jakup Çunaku
profesor

Fadil Hasani
profesor

Ahmet Rama
detyrues internati

Bahri Simnica
drejtor

Mr. Naim Terzaj
kyktar i Islame

Syjenan Osmani
sekretar

Mr. Xhavit Rastaj
profesor

Jusuf Gashi
profesor

Mr. Adnan Simnica
profesor

Mr. Rrahim Aliu
profesor

Driton Arifi
profesor

Valid Hashiu
profesor

Yuridin Trinaku
profesor

Gani Mehmeti
edukator

Pajazit Terzaj
edukator

GHENERATA 46 (2009-2013)

TAHIMI 2013

Abaz Berisha

Aid Masliu

Adhe Marturi

Burhan Dugolli

Dirdar Hajjaj

Driton Fejzallahu

Egzon Ibrahim

Eljisa Arifi

Enis Arifaj

Fanol Kashtajeva

Flamur Hoxha

Bashkim Jashari

Bekshet Kodralin

Bekim Roshaj

Kushtrim Osmani

Lavdim Terzaj

Mehmet Kashtaj

Mehmet Rexhepi

Mensur Kashtaj

Mervan Simnica

Sahit Ibrahim

Shkelqim Rexhaj

Shqipim Berisha

Valmir Veqolli

Xhavit Rizali

إِنَّ هَذَا الْهَوَافُ الْعَظِيمُ مِثْلَ هَذَا الْقَلْعِ الْعَامِلُونَ

"Vërtet kjo është fitoria më e madhe!
Për një shpërbim të këtillë le të veprojnë vepruesit!"
(Es-Saffat: 60-ol)

100 Vjet Pavarësia

Përmbajtja:

- 3 - FJALA E KRYEREDAKTORES
- 4 - DUALIZMI NË ISLAM
- 5 - DUAJA MBUROJË PËR BESIMTARIN
- 6 - INTERVISTA ME Z.RRUSTEM SPAHIU
- 7 - PERSONALITETI I MUHAMEDIT A.S.
- 8 - BABI
- 9 - NËNA
- 10 - PERSONALITETE
- 10 - ISLAMI SHEMBULLI I PEMËS SË GJELBËR
- 11 - SHEJH MUSTAFA ISMAIL
- 12 - KOHA S'TË FALË
- 13 - TESTIMI
- 14 - KËSHILLA
- 15 - THËNIET E MATURANTËVE
- 16 - THËNIET E MATURANTEVE
- 17 - DIJETARET E HADITHIT / KOMPJUTERI
- 18 - 23 ESE
- 23 - SHËNDETI
- 24 - 25 ESE
- 27 - 33 - AKTIVITETE
- 35 - LUTJE
- 35 - 36 KURIOZITET
- 37 - BARSOLETA
- 38 - SUDOKU

FJALA E KRYEREDAKTORES

Falënderimet i takojnë Allahut xh.sh. Krijuesit të botërave dhe Sunduesit të vetëm në krijimin e Tij,

salavatet dhe selamet ia dërgojmë Pejgamberit tonë Muhamedit a.s.

Çdo punë fillon me një qëllim dhe për të duhet punuar me mund dhe përgjegjësi, prandaj përgjegjësi e jona si redaksi ka qenë që edhe ky numër i revistës si numrat e tjerë, të dal sa më i plotë e sa më i begatshëm në duart e lexuesve tanë të respektuar.

Kemi dëgjuar një frazë ku thotë «bashkimi bën fuqinë» edhe ne kështu me ndihmën e profesorëve dhe kontributin e palodhshëm të nxënësve, arritëm ta botojmë edhe këtë numër, gjithmonë me shpresën që ky numër të jetë më i miri deri tani, por jo më i miri në krahasim me ata që do të vijnë.

Temat në këtë revistë do të jenë të karakterit edukativ, fetar dhe patjetër shkollor. Gjithashtu, do të përfshihen aktivitetet e ndryshme të nxënësve brenda këtij gjysmë vjetori.

Përmes kësaj reviste dëshirojmë të përcjellim atë që nxënësit mendojnë, synojnë atë që e ndjenjë, të gjitha të shprehura përmes shkrimit.

Falënderojmë drejtorin e shkollës Prof. Bahri ef. Simnica, i cili nuk kurseu asgjë, por gjithmonë na motivoi gjatë përgatitjes së kësaj reviste. Gjithashtu, falënderojmë profesorët tanë që ishin gjithmonë të gatshëm për të na ndihmuar pa u kursyer fare.

Uroj që kjo reviste shkollorë të reflektoj dritë tek moshataret tona në mënyrë që të kuptojnë realisht kontributin dhe punën që bënë shkolla jone në edukimin e të rinjve dhe të reja.

Sara Dermaku 13/2

Kryeredaktor: Sara Dërmaku

Redaktor: Mensur Kastrati

Anëtarët e redaksisë: Burhan Dugolli, Qendrim Cakaj, Hajrullah Kerolli, Ardian Memetaj, Shqiprim Idrizi, Benjamin Bublica, Erblin Hoxha, Ermira Mehani, Majlinda Rexhepi, Hatixhe Ramadani, Sumeja Kqiku.

Redaktore gjuhësore: Shahë Memishi

Dizajn: Bashkim Mehani

E-mail: redaksia_v@hotmail.com
redaksia_d@hotmail.com
www.medreseja.com

DUALIZMI në ISLAM

Idenjë për falënderim është vetëm Allahu i Cili me Imëshirën e Tij përfshinë çdo gjë dhe të Cilit nuk i shpëton asgjë, qoftë e madhe a e vogël, përpos që Ai e përfshin me dijen e Tij absolute. Me një deklaratë të sinqertë nga çdo gjë që quhet shirk dhe dyshim, dëshmojmë se nuk ka Zot tjetër që meriton të adhurohet pos Allahut dhe se Muhamedi s.a.w.s është rob dhe i dërguar i Tij, i zgjedhur nga të gjitha krijesat, andaj bekimet paqja dhe begatit e Zotit qofshin mbi të, mbi prijësit e udhëzimit, por edhe mbi të gjithë besimtarët deri në ditën e gjykimit.

Kam kënaqësinë dhe njëkohësisht ndjehem i nderuar që të flas për këtë botë që është kënaqësi kalimtare dhe mashtruese e që duhet të jemi të kujdesshëm nga mashtrimet e saj.

Për fat të keq vëllezër të nderuar besimdrejtë jemi dëshmitarë se sa shumë i ka preokupuar kjo botë njerëzit, dhe në çfarë mase ka dominuar në zemrat e tyre, sigurisht kjo për shkak se njerëzit e kanë harruar Allahun, i kanë harruar dispozitat dhe caktimet e tij. Të gjitha këto në jetën e njerëzve në mendjet dhe në zemrat e tyre kanë shkaktuar probleme të mëdha.

Allahu i plotfuqishëm në librin e tij të pashtershëm ka thënë: *"Jeta e kësaj bote nuk është vetëm se një përjetim mashtrues"*.

Me këtë ajat të Allahut pakësohet rëndësia e dynjasë dhe nxitet urrejtja ndaj saj meqë ajo është kalimtare dhe që zhduket.

Krenaria e njerëzimit dhe zotëria i të gjitha krijesave Muhamedi s.a.w.s ka thënë: *"Nuk është më i miri ndërmjet jush ai i cili e lë këtë botë për atë botë, as atë botë për këtë botë, por se më i miri prej jush është ai i cili merr edhe nga kjo botë edhe nga ajo botë"*.

E gjithë kjo që u tha deri më tash, u tha që të kuptohet pozita të cilën njeriu duhet të ia jap dynjasë në jetën e tij. Mirëpo, kjo nuk do të thotë ta lëmë këtë botë, t'i nënshtrohemi varfërisë dhe mjerimit duke pritur ahiretin. Përkundrazi, myslimani duhet të përpiqet që gjatë jetës së tij të jetë sa më i pasur, sa më i pavarur prej të tjerëve, mirëpo kjo kurrësi nuk duhet ta mashtroj atë dhe të rezultojë të ai me të harruarit e Allahut.

Po, është fakt se njeriu në civilizimin bashkëko-

horë arriti të ngjitet në qiell sikurse shpezët, madje edhe të zhytet në dete sikurse peshqit, mirëpo ai nuk arriti të ecë mbi tokë si njeri. Ky civilizim nuk e bëri njeriun të lumtur.

Është pikërisht islami si fe hyjnore e ankoruar (e zbritur) nga vullneti i Zotit që ia ofron njeriut një platformë të re, platformë e cila do t'ua jap besimin por nuk do t'ua rrëmbej shkencën, do t'ua jap ahiretin, por nuk do t'ua çrrënjosë dynjanë, do t'ua jap konceptin e adhurimit, por nuk do ti privoj nga të mirat e kësaj jete. Njerëzit kanë nevojë për një platformë të balancuar, kurse këtë e kemi ne myslimanët, andaj ne duhet të kemi konsideratë ndaj saj dhe ta njohim vlerën e vetës tonë.

I dërguari i Allahut Isai a.s ka thënë: *"Kjo botë është si një enë me mjaltë të cilës i janë afruar mizat, disa prej tyre do të qëndrojnë në cepin e enës, do të marrin atë që ju duhet dhe do të largohen. Këto miza janë të mençura, ndërsa disa të tjera lakmia do ti qoj në thellësi dhe në mes të enës, kështu që ato do të vdesin së shpejti."*

Pos kësaj të nderuar besimtarë si t'mos e duam këtë botë kur në të na është caktuar furnizimi që ta vazhdojmë jetën, na u është dhënë mundësia të jemi respektues, të jemi adhures të drejtë të Allahut si dhe kulmi i kënaqësisë së dynjasë është se përmes saj na u është dhënë mundësia të fitojmë xhenetin.

Ibn Tejmije ka thënë: *"Shfrytëzoje këtë botë që ta fitosh ahiretin, por mos lejo që kjo botë të shfrytëzohet dhe pastaj të humbasësh edhe dynjanë edhe ahiretin."*

Ndërsa dijetari i madh i shekullit të kaluar Imam Hasan El Benna Allahu e mëshiroftë, ka thënë: *"Nuk është islami fe, që munden ndjekësit e saj t'i parke-tojnë ritualet e saj larg nga shoqëria, dhe jo një fe që duhet të tërhiqet nëpër male, shpella dhe shkretëti-ra, por islami është fe dhe jetë, adhuring dhe punë, asketizëm dhe politikë, besim dhe ekonomi."*

Dhe në fund e lusim të Lart madhëruarin Allah siç na ka mësuar Ai neve në librin e tij famëmadh:

"Zoti ynë na jep të mira në këtë jetë, të mira dhe në botën tjetër dhe na ruaj prej dënimit me zjarr!"

Kujtim Polloviqi 13/1

Duaja

mburojë për besimtarin

Tema e duasë është nga temat më të dashura dhe më prekëse të çdo njeri pasi nuk ka ndonjë prej nesh që nuk ka halle dhe probleme. Nuk ka ndonjë prej nesh që nuk ka ëndrra dhe dëshira për ti realizuar.

A mund të ketë njerëz që nuk kanë nevojë për Zotin?! A ka njerëz që nuk kanë frikë për gjynahet e tyre dhe nuk duan që Zoti t'ua falë?! Kujt tjetër veç Krijuesit tënd do ti luteshe dhe për kë tjetër do të kishe nevojë?! Në derën e kujt tjetër veç Zotit tënd mund të trokasësh?!

Sikur hallet dhe fatkeqësitë na vijnë me qëllim që ne të ngremë duart dhe t'i lutemi Atij që ka jetën dhe gjithçka tonën në dorë. Sikur ëndrrat dhe dëshirat na vonohen, me qëllim që ta lusim Zotin.

Falja e gjynaheve ka mbetur e paditur me qëllim që duart të mbeten të ngritura duke e lutur Zotin për falje.

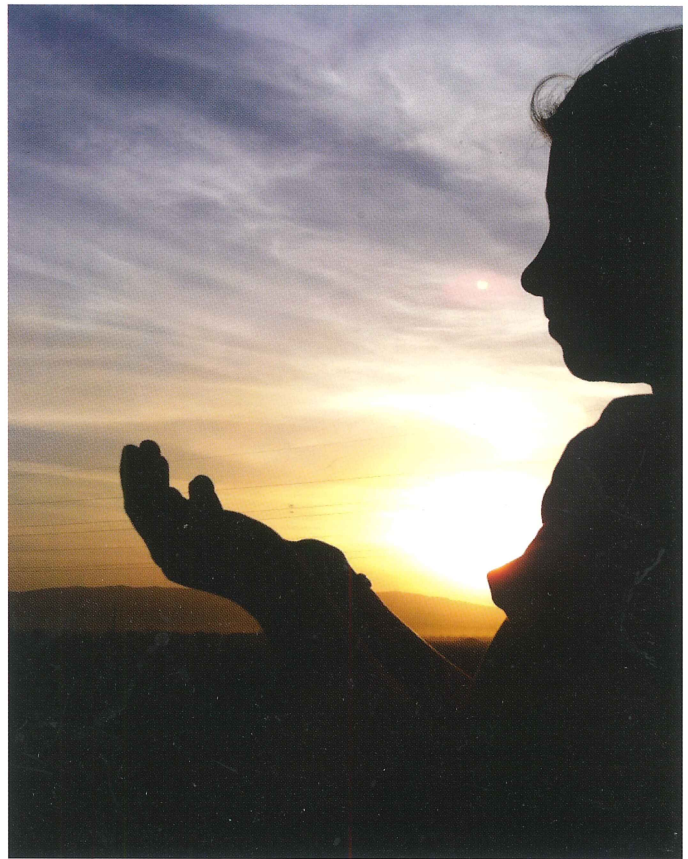
Të gjithë ne kemi nevojë të lutemi, të gjithë ne kemi nevojë t'ia qajmë hallet tona Atij që ka në dorë gjithçka. Të gjithë jemi të varfër për mëshirën dhe ndihmën e Tij.

Qëllimi kryesor i yni me fjalën e më poshtme është që të sigurojmë që lutjet tona do të pranohen patjetër nga Zoti. Kujt tjetër do t'i lutemi, nëse nuk i lutemi Zotit?! A është e mundur që një i mbytur të kërkojë ndihmë nga një i mbytur tjetër?

Ne ua shtrijmë duart të gjithë njerëzve për të na ndihmuar dhe harrojmë Zotin e njerëzve, që ka në dorë gjithçka lidhur me këtë Allahu xh.sh. në Kur'anin famëlartë ka thënë:

"O ju njerëz, ju keni nevojë për All-llahun e All-llahu nuk ka nevojë për ju: Ai është i falënderuari." (Fatir:15)

Vallë përse të tregohesh mendjemadh ndaj All-llahut me gjithë nevojën që ke?! Përse nuk lutesh?! Lutja nuk është vetëm kur të jesh në hall dhe në nevojë. Lutja në esencë është adhurimi ndaj Zotit dhe nuk është vetëm në qaste të vështira. Ne e lusim atë me

qëllim që të jemi të përlur ndaj Tij. Përse qëndron me vite duke vepruar një gjynah dhe thua që nuk e lë dot, në një kohë që ke armën më të fortë, po lë lutjen?!

"Luteni Zotin tuaj të përlur e në heshtje, pse Ai nuk i do ata që e teprojnë." (El- A'raf:55)

O ju myslimanë, për këtë arsye t'i lutemi Allahut sa më tepër dhe të shpejtomë lutjet tona dhe të mundohemi që ato të jenë sa më të sinqerta për Allahun! Allahu I Madhëruar thotë:

"Lutuni Zotit tuaj përkulshëm dhe ngadalë"! Njëmend, Ai nuk i do ata që e kalojnë kufirin, dhe mos bëni çrregullime në Tokë, pasi është vënë rregulli, ndërsa Atij lutuni me frikë dhe shpresë! Vërtet, mëshira e Allahut është afër punë mirëve". (Eara:55-46)

Duaja është një nga adhurimet më madhështore, për arsye se ajo aludon në modesti për Allahun dhe nevojë për Allahun, zbutje e zemrës dhe dëshirë për atë që gjendet tek Ai dhe frikë nga Ai, kurse lënia e duasë aludon në mendjemadhësi, zemër ngurtësi dhe largim nga Allahu. I Dërguari i Allahut, a.s. ka thënë: "Duaja është truri - thelbi i ibadetit".

O Zot, pranoj pendimet tona, pastroje brendësinë tonë, përgjigju lutjeve tona, udhëzoj zemrat tona, drejtoj gjuhët tona dhe hiqe urrejtjen nga gjoksi ynë!

Emine Tershani 11/3

Intervistë me punëtorin e zellshëm të Medresesë Rustem Spahiu

...ua kam mësuar 500 djelmoshave dhe vajzave mësim besimin dhe këndimin e Kur'anit...

Po të drejtohem me emrin që të njohim të gjithë: kush është axha Rustem? (biografi)

Es-selamu Alejkum we rahmetullahi we berekatuhu.

Jam lindur me 23 Maj të vitit 1952. Përveq shkollës fillore edhe medresenë, kam përfunduar shkollën e lartë pedagogjike Gjuhë dhe letërsi në Gjakovë, pastaj jam regjistruar në Fakultetin e Studimeve islame në Sarajevë ku kam vazhduar deri në vitin e III.

A keni mësuar më parë te ndonjë hoxhe i vjetër, apo keni ndjekur vetëm mësimet shkollore dhe akademike?

Derisa isha i punësuar në Rahovec si kryeimam, sekretar dhe arkatar, kam mësuar gjuhë arabe nga imami i Rahovecit Sylejman efendi Kollari. Një ixhazeteli nga medreseja e Mehmet Pashës së Prizrenit, ishte njohës i shkëlqyeshëm i gjuhës arabe, gjuhës turke, gjuhës persiane, tefsirit, hadithit e sidomos e njihte shumë mirë jurisprudencën islame, të drejtën civile islame.

Kur keni filluar të punoni për Bashkësinë Islame të Kosovës?

Punën e parë në Bashkësinë Islame të Kosovës e kam filluar me 01.01.1975 si imam, sekretar dhe arkatar në Nikshiq të Malit të Zi. Aty kam qenë edhe anëtar i kuvendit në BI të Malit të Zi. Në këtë detyrë kam punuar deri në vitin 1977, ku me udhëzimin e Mulla Sherif Ahmetit jam shpërngulur në Rahovec. Në fillim kam punuar si sekretar i Këshillit të Bashkësisë Islame, pastaj si kryeimam. Kjo është koha më e frytshme e jetës time. Këtu kam mësuar 500 djelmosha dhe vajza për mësim besimin dhe këndimin e Kur'anit. Ky mësim realizohej me shumë sakrifica, sepse ndiqeshim nga pushteti komunist i

Në atë kohë ne Rahovec mungonte kuadri fetar, kështu që i kushtova kujdes shkollimit të të rinjve për shërbim në Bashkësinë Islame të Kosovës.

asaj kohe, me kërkesë që të ndalej mësim besimi që zhvillohej në të gjitha xhamitë në Këshillin e Bashkësisë Islame të Rahovecit. Në atë kohë Këshilli i Bashkësisë Islame të Rahovecit ishte ndër të parët që i kishin centralizuar anëtarësinë dhe të gjithë imamët kishin sigurimin pensional invalidor dhe për herë të parë filloi pensionimi i imamëve që e kishin arritur moshën. U pensionuan: Mulla Azem Paqarizi, hoxhë shumë i devotshëm, nxënës i medresesë «Mehmet Pasha», Shaqir Hoxha, Mulla Ramadani, imam i Zatriqit, Mulla Hasani, imam i Drenasit, hoxha imam Sylejman efendi Kollari etj.

Në atë kohë ne Rahovec mungonte kuadri fetar, kështu që i kushtova kujdes shkollimit të të rinjve për shërbim në Bashkësinë Islame të Kosovës. Nxënësit e parë që i dërguam në medresenë «Alaud-din» në Prishtinë ishin: Mit-hat Vuqitërna, Xhemajli Abazibra, Shani Sylka (tani imam i xhamisë kryesore në Rahovec), Bedri Sylka, imam në një fshat të komunës së Rahovecit, Harun Shabani, imam në një fshat të

Deqanit, Nystret Abazibra, kryeimam në KBI të Rahovecit.

Cilat kanë qenë funksionet tua në Bashkësinë Islame të Kosovës?

Kam qenë anëtarë i kryesisë së Shoqatës së Ulemave, dy mandate ,sekretar dhe arkëtar.

Nga kjo që thatë rezulton se kryesisht jeni marrë me punë administrative e nuk e keni kryer vetëm punën e imamit, si e vlerësoni këtë?

Po, jam marrë me punë administrative dhe arsimore. Në Nikshiq kam qenë imam tri vite. Pastaj edhe në Rahovec si kryeimam, ku kam mbajtur «vajze» (ligjërrata) nëpër xhami të ndryshme, e sidomos gjatë kohës së Ramazanit, që e kishim për detyrë tubimin e mjeteve materiale, sepse në atë kohë ndërtohej objekti i ri i medresesë «Alaud-din» në Prishtinë.

Vlen të përmendet se nga Rahoveci për herë të parë e kreu medresenë një vajzë shqiptarë, e cila ishte e bija e një imami në fshatin Bërstovc. Ajo ishte Fatime Kuqi, e cila u bë shembull në medresenë e femrave në Sarajevë në gjuhën boshnjake. Tani Fatimja është një aktiviste e BIK-ut, një nënë e mirë dhe bashkëshorte e mirë e një imami.

Vlen të përmendet gjithashtu se të gjithë vëllezërit dhe motrat e saj e kanë përfunduar medresenë duke iu falënderuar babait të tyre, Maxhun Kuqit.

Ne cilën detyrë jeni ndier më mirë dhe mendoni se e keni arrit ta kryeni më me përkushtim?

Në detyrën e arkëtarit e ndiej vetën shumë mirë. E kam devizë (shembull) thënien e Mulla Bajrush Ahmetit, i cili thonte: «Mos i shti në xhep paret se dalin dikur.»

Detyrën e arkëtarit të medresesë e ushtroni që nga viti 1994, detyrë kjo me stafin administrativ, edukativo-arsimor, teknik, me nxënësit, me diasporën, bamirës të ndryshëm, etj sa është e vështirë?

Kurrë asnjëherë nuk më ka ndodh të kem ndonjë problem me personelin ose me nxënësit, edhe nëse kam gabuar, të i kem dhënë para më tepër ndokujt, ata m'i kanë kthyer. Gjithë këto vite pune, s'më ka ndodhur asnjëherë të kem humbur para. Me ndi-

hmat vullnetare që janë dhuruar për nxënësit, kam dhuruar për nxënësit e nxënëset që kanë pasur nevojë për një gjë të tillë.

Ju kemi parë të jeni aktiv me shkrime, artikuj, punime dhe përkthime librash e të tjerë, si ndiheni kur punoni në këtë drejtim?

Me shkrime kam filluar si nxënës në Medrese. Në atë kohë rahmetliu Mulla Sherif Ahmeti, më 1971, e nxori një informator i quajtur Bilten, i cili shumëzohet me shaptilograf. Këtu i bëra shkrimet e para. Kur kam qenë nxënës në medrese, vlen të përmendet se kemi themeluar bibliotekën e shkollës. Kam qenë iniciator e bashkë me Mulla Sherif Ahmetin ja kemi arritur. Kemi blerë librat e parë për bibliotekën në gjuhën shqipe, e cila u themelua në vitin 1972. Pastaj kam shkruar në "Preporad", gazetë islame dy javore në gjuhën boshnjake. Më vonë në "Diturinë Islame" edhe në "Etikë", pastaj kam përkthyer nga boshnjakishtja në shqip libra. Jam munduar të përkthej libra me vlerë shkencore islame, siç ishte "Hyrje në shkencat e Tefsirit", "Si do ta kryej Haxhin", "Qasje e sintetit të Pejgameberit a.s.", "Musnedi i Ebu Hanifes", "Etika aplikative", ndërsa në punë e sipër i kam edhe këto vepra: "Hyrje në studimet e kulturës dhe civilizimit islam" dhe "Përgjigje islame", e cila është ende në redaktim gjuhësorë.

Jeni edhe kryetarë i pleqësisë së shkollës, sa kohë e ushtroni këtë detyrë dhe cilat janë aktivitetet tua në këtë drejtim?

Kryetar i pleqësisë jam disa mandate. Si detyrë primare e kam nxjerrjen e akteve normative të Medresesë, duke filluar nga statuti i Medresesë, pastaj rregullorja mbi përgjegjësitë në punë të personelit dhe nxënësve, rregullorja për konviktin, rregullorja e shoqatës së nxënësve të medresesë etj.

Si e prisni të ardhmen e këtij tempulli të shenjtë arsimor?

Pas luftës, si gjithëherë Allahu e shtoi begatinë e Medresesë dhe asaj nuk i mungon asgjë, si në pikëpamje materiale, e as kuadrot, lokalet dhe hapësirat. U bë aneksi i vajzave, ku ka mjaftë hapësirë për aktivitetet e nevojshme. Kanë sallën e sportit, fushën e sportit, amfiteatrën, si dhe mesxhidin e vogël. E ardhmja e Medresesë është premtuese. Nxënësit,

Medreseja luajti rol edukativ-fetar. Bëri kuadro në ish-Jugosllavi, në Kosovë, në Maqedoni, shqiptarët në Mal të Zi, në Sanxhak dhe kudo që shkojmë në këto shtete gjejmë kuadro fetare të kësaj Medreseje.

nxënëset që e kanë kryer Medresenë janë shumë të suksesshëm në studimet e mëtejme dhe sot duke falënderuar Allahun kemi njerëz të arsimuar në arsim superior të të gjitha drejtimeve. Në kohën time kur isha nxënës në Medrese, nxënësit nënçmoheshin. Në atë kohë nuk kishim as sigurim shëndetësore, e lëre më të na pranonin në fakultete. Pas kryerjes së fakultetit nuk mund të punësoheshim në organizatat shoqërore, sepse konsideroheshim si njerëz të rrezikshëm dhe të pa dëshirueshëm për pushtetin e atëherëshëm në shoqërinë komuniste. Tash për medresantët janë hapë dyert e fakulteteve, janë të mirëpritur kudo që shkojnë. Të jesh medresant sot është privilegj. Në kohën time ishte nënçmim, megjithëse edhe sot është një klasë e pseudo intelektualeve, që kanë nostalgji për komunizëm, që urrejnë çdo gjë që është islame, sepse ishin të privilegjuar edhe sot janë disa qarqe të sekularistëve të paarsyeshëm që nuk mendojnë për të drejtat njerëzore, bile kanë guximin që të na shkurtojnë disa të drejta fetare, e të tillët nuk e kanë vendin në udhëheqje, apo edhe pseudo gazetarët që mezi kanë mësuar shkronjat e gjuhës shqipe. Ata skandalizojnë çdo gjë që është islame dhe këtë e bëjnë nga urrejtja që kanë për fenë dhe besimtarët.

Si e shihni rolin e medresesë «Alaudin» për Kosovën dhe trojet shqiptarë?

Medreseja luajti rol edukativ-fetar. Bëri kuadro në ish-Jugosllavi, në Kosovë, në Maqedoni, shqiptarët në Mal të Zi, në Sanxhak dhe kudo që shkojmë në këto shtete gjejmë kuadro fetare të kësaj Medreseje. Ata shërbejnë në përhapjen e fjalës së Allahut dhe synetit të Pejgamberit a.s. Medreseja trokiti në ndërgjegjen e shqiptareve. Ishte barometër i etikës së shoqërisë, kombit tonë.

Nga përvoja juaj shumë vjeçare çfarë këshille do të jepnit gjeneratave të reja, nxënësve në Medrese?

Gjeneratat e reja nuk duhet të kënaqen më pak. Jeta më nuk kërkon mirë e mjaftueshëm, por superior. Duhet të mësojnë sa më shumë dhe të bëhen superior kudo që shkojnë. Kujdes moralin, mirësjelljen njerëzore, dashurin ndaj njëri-tjetrit e sidomos ndaj Kosovës tonë dhe trojeve tona. Kjo dashuri të mos jetë vetjake, por të jetë gjithëpërfshirëse për të gjithë myslimanët dhe gjithë njerëzimin.

intervistuan:

Ermira Mehani dhe Sara Dermaku 13/2

Babi

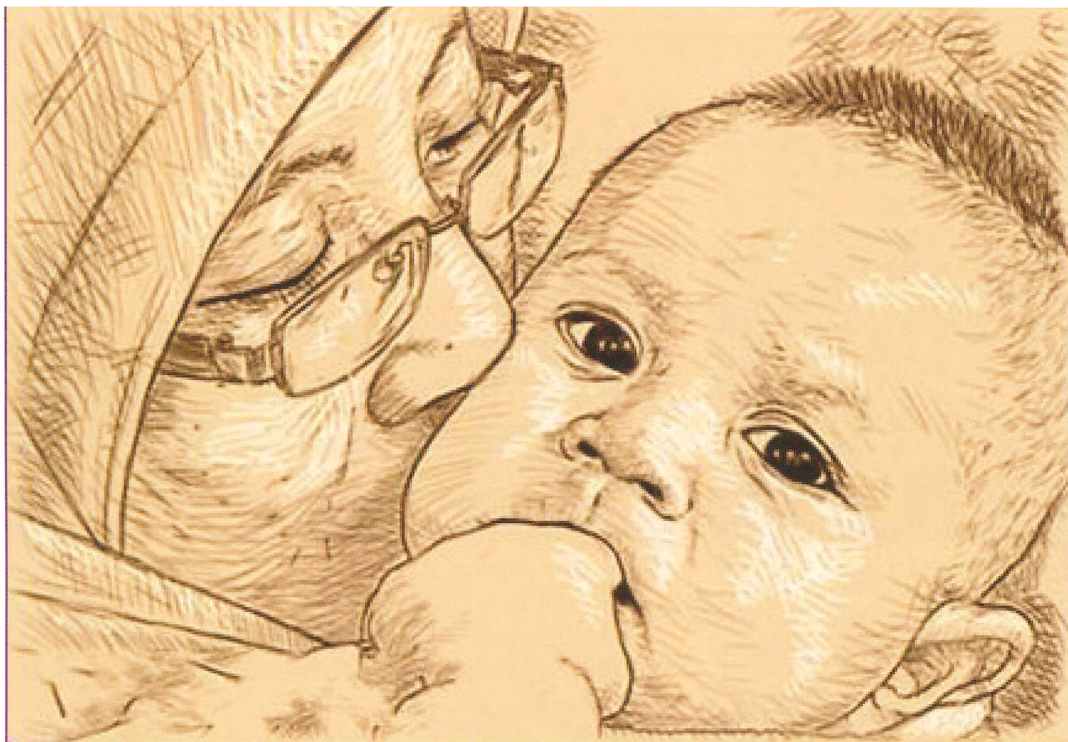
Është ai mashkulli perfekt në sytë e mi. Është personi që do doja të ishte. Është mashkulli që nuk mund të jetë thjeshtë një hero por është më shumë se kaq. Është diçka që nuk përshkruhet dot me fjalë, thjeshtë ndjehet.

Vitet kalojnë e kuptoj që koha kalon, kalon shumë shpejtë. Aq shpejtë saqë nuk kuptohet që unë nuk jam më vogëlushja e tij, por diçka nuk ndryshon. Ai mbetet sërish ai mashkulli që nuk do të plakët kurrë për mua. Koha kalon e më tregon se ai gjithmonë do jetë mbështetja më e madhe e imja. Do jetë gjithmonë personi që në momentin kur ta ndiej veten shumë poshtë, ose gati për të rënë, ai do më zgjasë dorën e tij që më ka përkëdhelur e do më përkëdhel gjithmonë për të më mbajtur fortë. Për të më dhënë forcë të ngrihem më e fortë se kurrë. Për t'i treguar botës që unë jam kopja e tij, jam e fortë, më e fortë se çdo dhimbje, çdo vuajtje e çdo vështirësi që do të kem përpara.

Ai më ka mësuar gjithmonë e vazhdon të më mësojë, se në jetë gjërat e bukura nuk fitohen duke gjetur mënyrën më të lehtë për ti bërë. Por, gjërat e bukura fitohen duke zgjedhur një rrugë të vështirë ku unë duhet të mësoj nga çdo gabim gjatë asaj rruge që të bëhem dikush në jetë, që ta mbajë kokën lartë e të them me krenari që unë fitova sot, sepse sakrifiko-va e u lodha dje për të arritur diçka më të mirë nesër.. Jam kjo që jam fal atij, fal dashurisë së pafundme, fal mbështetjes së pakushtëzuar e fal qortimeve të nevojshme.

I uroj vetëm gjëra të bukura e uroj që gjithmonë të jetë krenar për mua e për gjithçka që do arrij, sepse unë do t'ia dal. Do t'ia dal të arrij sa më lartë, sepse kam mësuar shumë nga jeta dhe nga ai. Kurrë mos u dorëzo, sepse jeta nuk është e lehtë, por asgjë nuk është e pamundur kur brenda futet e dashuria!

Seide Hoti 10/4

Beduinët udhëtuan deri në mesditë kur u ulën për të pushuar vet dhe për të ushqyer bagëtinë e tyre, sepse udhëtimi kishte zgjatur që nga lindja e diellit. Secili ulej me familjen e vet pran bagëtime të tyre, andaj ky burrë kërkoi të bierin që të lozë me të si zakonisht.

Mirëpo e shoqja i
tha: E lash atë me në-

Ai i tha: si?! Duke i bërtitur - ajo ia ktheu: Ai do të
hedh ty në shkretëtirë njëloj siç e braktise ti nënën
tënde.

Kur ai arriti te vendi, gjeti të ëmën e tij që kishte ngjitur për gjoksi të birin e tij të vogël duke u kujdesur që mos t'ia zinte frymën, ndërsa për rreth saj ujqit silleshin vërdallë që donin ta shqyenin fëmijën. E ëma e këtij njeriu i gjuante ata me gurë dhe u bërtiste: largohuni, ky është djali i filanit (i birit tim)!

Kur pa njeriu të ëmën çka i ndodhi me ujqërit, vrau me pushkë disa sish, kurse të tjerët ikën. Atëherë mori nënën dhe të birin e tij. Fillimisht e puthi të ëmën në kokë disa herë, duke qarë nga pendimi për atë që kishte bërë. U kthye bashkë me të ëmën dhe djalë, kështu që pas kësaj që i ndodhi u bë i mirësjellshëm ndaj të ëmës, madje nuk i ndante sytë kurrë prej saj. Mirëpo edhe të shoqes së tij iu ngrit vlera tek i shoqi. Kështu që sa herë që beduinët lëviznin për në ndonjë vend tjetër, ai ishte i pari që e hipte të ëmën mbi deve, kurse vet i shkonte prapa hipur mbi kali.

Mërgim Hasani 12/2

Arti Mahalla 12/2

Nr. 34 / Maj 2013

NĚNA

Një ditë pjesëtarët e fisit të tij dëshiruan të shkonin në një vend tjetër. Ky njeri i tha të shoqes së tij (fatkeqësisht): Kur të fillojmë tërheqjen nga këtu, lëre nënën në vendin e saj, le pran saj ushqim dhe ujë të mjaftueshëm deri sa të vjen ndokush ta marrë e të na liron prej saj, apo ndoshta edhe do të vdes!

- Gruaja i tha: gëzohu sepse do t'i zbatoj urdhrat tuaj!

Të nesërmen u larguan arabët nga ai vend e bashkë me ta edhe ky njeri, ndërsa gruaja e tij e la të ëmën e burrit të saj aty sipas dëshirës së të shoqit. Mirëpo, ajo bëri një veprim të çuditshëm duke e lënë edhe djalin e tyre me të, me ushqim dhe ujë. Ata dy kishin një djalë në vitin e parë të jetës. Ai ishte fëmija i parë i tyre. I ati e donte atë shumë dhe kur pushonin gjatë

Personalitete

Në rrugët tona me trotuare të ngushta ecin njerëz të mëdhenj, ca lypsarë e ca të tjerë kështu si unë, me shami mbi kokë e me një Kur'an të minimizuar diku thellë në xhep, e nxituar për të mbërritur në kohë namazin.

Shikimi im i ulur nuk do të thotë se unë nuk e shohë horizontin, përkundrazi, unë njoh çdo hap timin, pikësynimin tim e kam vënë dikur herët në sabahun e parë që e fala bashkë me vesën e mëngjesit.

Tek eci me përulësi para minareve të xhamive të qytetit e zhytur gjerë në asht në kujtime. Urrej të ec koha për pak, rrotulloj gurët mbi rrugët me kalldrëm.

Sot tek pushtoj hapësirën me emrin tim e me shaminë që më fal krenarinë e botës, unë thith ajrin siç thith zemra ime dashurinë tuaj, shoqëria ime.

Më kujtohet ajo kohë, kur dukeshim aq qesharake me shami mbi kokë, përqeshnim njëra-tjetrën, pastaj, ramë në luftë me pasqyrën, komplimentonim falco e pas kësaj vdisnim së qeshuri... eh-hh!

Mbase orën e parë nuk do e mbajmë së bashku, unë jam duke u vonuar pakëz, me sa kujtoj unë ju i donit vonesat e mia të lezetshme.

Besomëni, se gjithë këtyre guralecëve ua kam vënë emrat tuaj, tani jam para jush dhe nuk dua kundërshtim... thjesht dua heshtje.

Ideja që unë të flas, bie në kundërshtim me ligjin e inercisë së heshtjes, prish bukurinë fjalëve të zemrës që kuptohen vetëm nga zemrat dhe atë në heshtje.

Sonte mos prisni fjalë të reja nga unë! Dua të shkruaj diç tjetër, unë veçse tentoj të rinoj kohën e vjetër me ju.

Që fjalët e mia të mos bien si pika shiu në humerë, ju lutem, ndjejeni praninë time, bëhuni një me të, se dua të i biem rrotull qiellit të botës sonë, kërkoj të bëhemi orë punuese e të kthejmë kohën disa miliona sekonda mbrapa!

Ju lutem, thirrni mendjes suaj me zërin e lartë të shpirtit! Më merrni me vete në kohën kur nuk dinim të shqiptonim fjalët ashtu siç duhej! Sa e sa herë kërkonim të zhdukeshim për pak kohë, skuqeshim para njëra-tjetrës atëherë kur gabonim pa dashje.

Ju betohem se frymëzimi më erdhi si dhuratë e dekoruar me sekuencat e këtyre milionave sekondash kohë, e mijëra fjalëve, qindra respektë, e dhjetëra emocione të fala vetëm nga disa njerëz sikur ju.

Te dashura, ju më dhuroat katër vite shoqëri. Unë premtoj një jetë shoqëri me ju. Unë sikur harrova se isha duke folur me guralecët e emëruar.

Prandaj, dashurinë, respektin dhe afërsinë time që ndjej për ju, vendosa ta shkruaj në një copë letre që ta lexoj me zë të lartë. Përfundimisht nuk dua LAMTUMIRË!

Majlinda Rexhepi 12/3

Islami shembulli i “Pemës së gjelbër”

Imazhi i një peme të shëndetshme, të gjelbër, e cila lëshon një hije të madhe dhe prodhon fruta të shijshme e me aromë gjatë vitit është shëmbëllimi i një myslimani të ekuilibruar. Burimi i këtij shëmbëllimi është Kur'ani, në të cilin All-llahu thotë:

“Një punë e mirë është si një pemë e mirë, rrënjët e së cilës janë të fiksuara fort në tokë, ndërsa degët e saja arrijnë qiellin. Ato prodhojnë fruta në të gjitha stinët e vitit me lejen e Zotit të saj” (14:245).

Nëse kjo pemë do të përfaqësonte një mysliman, i cili përpiqet sinqerisht të realizojë idealet e Islamit, atëherë fara e kësaj peme do të ishte dëshmia e besimit (shehadeti). Pohimi i Zotit-një të vetëm, depërton, përhapet dhe i jep jetë çdo qelize. Rrënjët, të cilat ushqejnë pemën dhe i sigurojnë asaj qëndrueshmërinë, mund të krahasohen me shtyllat e besimit në All-llahun, engjëjt e Tij, librat e shenjtë, profetët, Ditën e Gjykimi dhe Caktimin Hyjnor. Trungu rritet si pasojë e besimit në All-llah dhe të dërguarin e Tij a.s. Ky besim arrin prej rrënjëve deri te pesë degët e pemës, që përfaqësojnë mënyrat dhe traditat islame (si p.sh. përshëndetja me selam ose veshja në mënyrë modeste). Ato i japin pemës bukuri dhe e bëjnë atë tërheqëse. Kjo pemë dallohet që larg, ajo lëshon një hije të madhe për krijesat e tjera. Dhe si përfundim, gjithçka e mirë e kësaj peme plotësohet me frutat që ajo prodhon. Frutat përfaqësojnë karakterin e mirë: virtytet e drejtësisë, durimit, kurajës, mëshirës, dashurisë, mirëkuptimit, së bashku me të gjitha ato të cilat ne duam që shokët, bashkëshortët ose kolegët tanë të kenë ato gjëra, që na bëjnë ne të pajisemi me kualitetin e të qenunit njeri.

Të gjithë duhet ta kultivojmë një pemë të tillë.

Festim Kerolli 12/1

Arti i këndimit të Kur'anit nga shejh Mustafa Ismail

Kur'ani është libër i Allahut xh.sh.

Shumë ibadete nuk mund të kryhen pa lexuar pjesë nga ai. Përveç kësaj edhe vet leximi, apo këndimi i Kur'anit është nga ibadetet e veçanta dhe të ëmbla që ia bëjmë Krijuesit tonë, Allahut xh.sh.

Së këndejmi, në mënyrë që Kur'ani të lexohet ashtu siç ka zbritur prej Allahut, në mënyrë adekuate, precize, dhe të bukur, patjetër duhet që t'ju përmbahemi rregullave, disiplinës dhe shkencës, e cila merret dhe kujdeset për zbukurimin dhe rregullat e këndimit të Kur'anit, e cila quhet Texhvid, Tilavet apo Tertil. Allahu xh.sh., thotë: *"Kur'anin lexoje ngadalë, bukur dhe qartë"*.

Zbukurimi i zërit, i cili është një dhuratë e këndshme prej Zotit, gjatë këndimit të Kur'anit, është një praktikë shumë e dashur dhe e përhapur në Botën islame që nga koha e vetë Pejgamberit a.s., i cili në një rast në këtë kontekst kishte thënë: *"Zbukurojeni Kur'anin nëpërmjet zërave tuaj"*.

Tradita dhe historia islame na mëson se shumë mysliman u dalluan për leximin-këndimin e pashembullt të Kur'anit dhe për zërin e tyre magjepsës. Shumë nga kurrat të mëhershëm të Kur'ani Kerim, i njohim vetëm nga transmetimet gojore dhe nga ajo që është shkruar për ta, pa njohur zërin e tyre, sepse së bashku me ta në botën tjetër të Ahiretit ka shkuar edhe zëri i tyre. Ata nuk patën fatin që atë dhunti të Allahut të regjistronin në ndonjë shirit apo kasetë, sepse kjo për kohën kur ata jetuan që e pamundur në mungesë të zbulimit të teknikës përkatëse. Nga ata zëra të bukur, pasardhës të denjë të zërit të fijeve të Davudit a.s., dhe më të dalluarit që fatmirësisht mund të dëgjohen sot nëpërmjet radiove, kasetave, tv, cd e të ngjashme. Nga ata është edhe egjiptiani shejh Mustafa Ismail (1905- 1978), simboli i mekameve, zërit melodik dhe artit të Kur'anit. Kur përmendim dhe dëgjojmë emrin Mustafa Ismail, na kujton një kohë dhe epokë e cila tërësisht ka kaluar nën melodinë dhe artin e këndimit të Librit të Shenjtë, Kur'anit Kerim.

M. Ismail ka lindur në një fshat të quajtur Meit Gazal, pranë Tantës në Egjiptit. Mësimet e para për leximin e Kur'anit i mësoi tek profesorët më të shquar të kohës së tij, ku falë ndihmës së Allahut xh.sh., arriti në skajet e larta të kësaj diturie hyjnore. Në moshën dhjetë vjeçare e mësoi tërë Kur'anin përmendësh, pastaj të gjitha kiraetet dhe mekamet e Kur'anit Kerim.

Mustafa Ismail u bë i njohur kur në një rast iu dha mundësia të këndonte Kur'an pranë lexuesit më të njohur të asaj kohe, Muhamed Rifatit, vetëm për dhjetë minuta, por këtij të fundit i pëlqeu shumë zëri i tij i bukur dhe e la që të këndonte për mbi një orë. Në vitin 1943 këndoi për herë të parë në Kairo. Gjithashtu u bë lexues zyrtar i Mbretit Faruk, dhe pastaj edhe i presidentit Xhemal AbdunNaserit dhe Enver Sadatit. Shejh Mustafa Ismail, kishte një moral dhe edukatë të lartë gjatë këndimit

të Kur'anit. Atë e këndonte përplot me përkushtim, sinqeritet, dashuri dhe dhembshuri. Zëri i tij ishte i veçantë, karakteristik dhe me ngjyra shumë të ëmbla. Besimtarët qysh herët në mëngjes shkonin për të zënë vend në xhami që të dëgjonin atë zë të tij madhështorë, siç e quanin: *"zë prej ari dhe diamanti"*. Dr. Ahmed Naina, nxënës i Mustafa Ismailit dhe njëherit kënduesi më i mirë i Kur'anit në botë për mësuesin e tij thotë: *"Lexuesit e Kur'anit nuk kanë arritur të bëjnë ndonjë art, apo melodi e të cilën nuk e kishte bërë më parë Mustafa Ismail. Ai lëviz lehtësisht ndërmjet notash dhe kurrë nuk del nga ritmi"*. Ndër karakteristikat e shejh Mustafa Ismailit, ka qenë se ai e ka përdorur zërin e tij mbi bazë të kuptimit të ajetit, p.sh., e ngrit zërin shumë lartë kur thotë: *"es-sema"* (qiell), do të thotë se edhe praktikisht nëpërmjet zërit të tij tregon se rruga dhe pozita më e lartë është vetë qielli. Pastaj përdorimi i zërit nëpër mekame të ndryshme në bazë të kuptimit dhe përmbajtjes së ajeteve kuranore. Për shembull në shumë vende në Suren Jusuf, këndon në mekamin bejati, për të treguar dhimbjen, mërzinë dhe dëshpërimin e Jakubit a.s., për djalën e tij, Jusufin a.s., etj.

Abdul-Basit Muhammed Abdus-Samed, lexues i madh i Kur'anit, udhëtonte me kilometra larg për të dëgjuar zërin e Mustafa Ismailit, për të cilin thoshte se ka një zë tepër të veçantë e shumë karakteristik, atë e dëgjonte vazhdimisht edhe kur që bërë i njohur, sepse u përkisnin dy shkollave të ndryshme të leximit të Kur'anit, qoftë nga zëri apo mënyra e të kënduarit.

Mustafa Ismail, la një shkollë të veçantë mbi të kënduarit e Kur'anit në mënyrën me të njohur të tij *"muxhevved"*. Ai këndoi Kur'an pothuajse në të gjitha vendet arabe islame dhe më gjerë.

Allahu xh.sh., ia bëftë një vend të lartë dhe të ndershëm në Xhennetin Firdevs, duke e bashkuar me ata që All-llahu i shpërbleu: me pejgamberët, besnikët e dalluar, dëshmorët dhe me të mirët. Sa shokë të mirë janë ata! Amin!

Egzon Ibrahim 13/1 & Aid Musliu 13/1

Referencat:

- Mexhit Rexha, Punim Diplome, "Dhjetë lexuesit më të njohur të Kur'anit me leximin muxhevved" (FSI)
- Forumankebut.net
- Kristina Nelson "The Art of Reciting the Qur'an"

KOHA s'të falë

Rezet e diellit ka disa ditë që janë shumë më të nxehta, këtë vit vera ma bëri shkruimin në buzë. I shpejtoja hapat gjithnjë e më shumë të arrija në shtëpi, sa ujin do ta pija! Këmisha më është ngjitur për trupi nga djersët. Më në fund arrita tek lagjja ime. Hyra me vrap brenda si të ikja prej dikujt. Pasi pushova disa minuta nën hijen e blinajës me vëllain tim të vogël, në shtëpinë fqinje pashë shokun tim të fëmijërisë Tomorin, rrinte i ulur si gjithmonë në të njëjtin vend çdo ditë dhe nuk shikonte askund. Heshtjen e prishi vëllai i vogël - pse xhaxhi Tomor është ashtu, kështu ka lindur?!

Kjo pyetje më ktheu disa vite më herët, heshtja dhe mendoja. Kur ishim fëmijë vetëm gjumi na ndante. Ishim shokët më të mirë të kohës. Gjithçka bënim bashkë si punët ashtu edhe problemet. Sa e sa sherret i patëm bërë, të gjithë na kishin frikën, në mbrëmje na dënonin prindërit bashkë, por asnjëherë se qanim kokën për qortime.

Më të vërtetë ishte një kohë shumë e dashur. Më kujtohet edhe kur shkoja tek dajallarët e mi e merrja me vete. Ai nuk i kishte dajallarë dhe nuk doja të kishte mall. E kishte vetëm një teze në qytet. Një herë më mori me vete, por nuk e pëlqej atë familje. Rrinin tërë natën nëpër lokale. Nuk vërehej kush ishte i zoti i shtëpisë. Unë nuk isha mësuar në një jetë të tillë. U tërhoqa dhe kurrë nuk shkova as nuk flisja për ta. Tomori si adoleshent filloi të lakmonte këtë jetë dhe ti neglizhonte të gjitha mësimet, familjarët madje edhe mua.

Më fliste për jetën e bukur të natës sipas tij, kam bërë shumë shokë, po argëtohem shumë mirë më thoshte ai. E dëgjoja me dhembje, fjalët e mia shkonin në veshë të shurdhër, mësimin e la në listën e fundit. Tomori i dikurshëm tani u shndërrua në Tomor të ri që se njihnim askush. Erdhi koha e studimeve dhe e pyeta: Tomor ku do të shkojmë, si thua për mjekësi është profesion i mirë? Shko ti ma ktheu! Unë këtë vit do të punoj, shokët më kanë gjetur një punë me shumë fitim, të mbledhë para pastaj shohim. Fillova studimet por jo edhe aq i lumtur. Më mungonte shoku i zemrës, i cili

nuk e di ku do ta hedhin valët e jetës. E shihja shumë rrallë, rastësisht e pashë një ditë por shokët nuk e lanë të më përshëndesë.

Vitet ikën më shpejtë sesa i kisha menduar. Më erdhi koha e diplomomit, i mbledha gjithë shoqërinë e familjen, por pa Tomorin nuk kishte kuptim asgjë. Shkova te shtëpia e tij, nëna me lot në sy tha se e kishte braktisur kaheerë. E kërkova tek teza ku e gjeti këtë rrugë shkatërrimi. Ata ma dhanë një adresë, por çfarë vendi ishte, o Zot! Një lagje e vjetër, shtëpi të shkatërruara, njerëz të papastër, me flok të shprishura, vathë gjithë kah fytyrës. Ja më në fund doli Tomori. por unë nuk e njihja. Fytyra e tij e njomë ishte shndërruar në fantazmë, ata sy dikur plotë jetë, tani ishin plotë frikë, dhembje e trishtim. Ishte i zbehur e i dridhej trupi. I tregova arsyen e vizitës por nuk erdhi, vetëm më kërkoi para. I dhashë të gjitha çka kisha e u ktheva si i humbur, se besoja në çka ishte futur, në rrugë pa kthim.

Fillova punën si mjek. Një natë e pashë motrën e tij që po qante si fëmijë në korridorin e spitalit. U afrova dhe pasi më pa filloi të bërtas: Tomori po vdes, është shumë rëndë. Gjithë ato vite kishte përdorur drogë e alkool deri sa trupi i tij u dorëzua. Ishte bërë narkoman plotësisht i varur. I bëmë shumë trajtime, shumë ndihmë, por ishte bërë vonë. Ai mbeti invalid dhe i verbër, vetëm i gjallë pa asnjë funksion. Nuk mbaroi me kaq, vëllain i vranë e motrën ia rrëmbyen për shkak të borxheve të mëdha. Nuk e shkatërroi vetëm vetën, por edhe familjen. Çdo ditë del në të njëjtin vend në ballkon. Sa herë që e vizitoj, lutet që të vdes. Pikëllimi po e hanë çdo ditë ashtu si krimbi drurin. Mërzitem shumë, nuk mundem të ia ndryshoj fatin të cilin e shkroi vetë.

Këtë histori e kujtoja në heshtje dhe lutem të mos ketë histori të njëjta si të shokut tim, Tomorit. Vërtet droga dhe alkooli dëmtojnë kaq shumë e pa mëshirë?!

Benjamin Emiri 11/1

TESTIMI

Si ta kalosh natën e testimit me sukses?

Largo vetveten nga ndjenja që të thotë: duhet që të përsëritësh lëndën fjalë pas fjale dhe rresht pas rreshti.

Përsëriti mendimet kryesore të lëndës.

Pastrohu me durim, qëndresë dhe përmendje të shumtë të Allahut xh.sh.

Flejë dhe pusho aq sa të mjafton.

Ik nga brengosja dhe bisedat e padobishme.

Mos u mendo të mësosh diçka të re.

Përgatitë mjetet tuaja dhe bindu se janë në rregull.

Fal namazin e nevojës.

Dita e testimit

Filloje ditëm me namazin e sabahut që të aktivizohet shpirti dhe të ngritët morali.

Nuk ka nevojë të frikësohesh dhe të brengosesh dhe mbështetu tek Allahut xh.sh.

Lexo disa ajete të Kur'anit dhe kërko falje prej Allahut xh.sh për mëkatet tuaja.

Hesht dhe shfleto kompetentet kryesore të lëndës.

Ha mëngjes të lehtë dhe një gotë me lëng të freskët të fryteve.

Mënyra shembullore për të pasur sukses në test

Sigurohu për numrin e pyetjeve që duhet të përgjigjen.

Bëre planin për shfrytëzimin e kohës gjatë testit.

Lexoi të gjitha pyetjet.

Mendoi komponentet kryesore të secilës pyetje.

Kujto se profesori kërkon kualitetin e jo sasinë e fjalëve në përgjigje.

Zgjidhi pyetjet me nota të mëdha dhe ato që janë të lehta, ato që i ke mësuar mirë, gjë që të jep qetësi dhe vetëbesim.

Zakonisht përgjigja e parë që të bjerë ndërmend është e vërtetë, andaj mos e ndërro përgjigjen, përveç se nëse je i sigurt se ajo përgjigje është gabim.

Shkaqet që të bëjnë të ndihesh i dështuar pas testimit

Nxitimi dhe mos leximi i pyetjeve ngadalë dhe me kuptim.

Mangësia në përsëritjen e ndonjë pjese të lëndës.

Moskuptimi i pyetjeve.

Mosposedimi i aftësisë për të zgjedhur pyetjet, nga shkak i mos trajnimit në këtë gjë.

Përqendrimi në përgjigje të pyetjeve me nota të vogla. Teprimi në përgjigje pa nevojë.

Harxhimi i një sasive të madhe të kohës në rregullimin e letrës së përgjigjes.

Ndërrimi i përgjigjes së pyetjes, pasi që përgjigja ka qenë e shëndoshë.

Çka pas testit?

(Përsërit: unë jam prej të suksesshmëve dhe ata që janë në epërsi)

Përqendro mendimin dhe forcën tënde në lëndën tjetër.

Mos i kontrollo përgjigjet me shokë që të ndihesh i dështuar.

Dije se ky testim është një hap para dhe nuk është fundi i dunjasë.

Mundohu të kompensosh notat që të kanë ikur në lëndët e ardhshme.

Nëse je nga të suksesshmit:

Kujdes nga vetëmashtrimi dhe mbështetja në vetvete.

Kujdes nga mendjemadhësia ndaj shokëve.

Kujto dhuntitë e Allahut ndaj teje, lavdëroje dhe madhëroje dhe bënë një sexhde falënderimi.

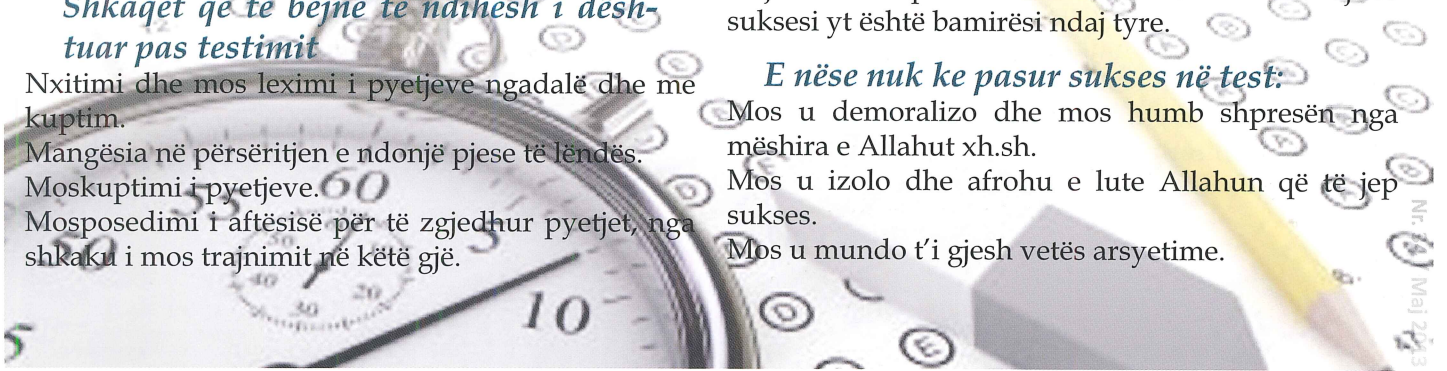
Kujto vlerën e prindërve dhe mësuesve tu dhe dije se suksesi yt është bamirësi ndaj tyre.

E nëse nuk ke pasur sukses në test:

Mos u demoralizo dhe mos humb shpresën nga mëshira e Allahut xh.sh.

Mos u izolo dhe afrohu e lute Allahun që të jep sukses.

Mos u mendo t'i gjes vetës arsyetime.

Mos ia hedh dështimin tënd të tjerëve.
Studio shkaqet e dështimit dhe mënyrat e shërimit.
Premtoi vetvetes se ky do të jetë dështimi yt i fundit.

Porosi të shtrenjta

Përsëriti mësimet nga dashuria dhe bindja se ti ke nevojë për sukses që të bëhesh i dobishëm për shoqërinë.

Fillo përsëritjen duke lexuar disa ajete të Kur'anit dhe mos harro lutjen e përsëritjes.

Mundohu të përsëritësh i vetëm.

Kujdesu të kënaqësh prindërit se ndoshta fiton lutjen e tyre për ty.

Kujdesu të punosh dhe të argëtohesh që mos të mër-zitesh.

Pushim i mjaftueshëm + trup të shëndoshë = përsëritje më e mirë.

Kujdes nga teprimi në çaj dhe kafe, e shto konsumimin e pijeve të fryteve.

Kërko ndihmë të Allahu dhe mos u bë i paaftë, dhe lute Atë çdo herë se ndoshta të jep sukses.

Krahasim... testimi i dynjasë

(Me rëndësi është ajo që të bënë dobi në dynja dhe ahiret).

Ka lëndë në të cilat nuk do të kemi sukses në testim.

Ka kohë të caktuar dhe të ditur.

Ka pyetje të caktuara.

Ka mbikëqyrës, që është njeri sikur ne.

Ka sukses dhe me të ngrihemi në shkallët e dynjasë.

Mund të përsëritësh testin, me ç'rast e përmirëson gabimin.

Çdo situatë të cilën e kalon, duhet të mendosh për të që të marrësh prej saj mësim dhe këshillë që të bënë dobi në dynja e ahiret.

Testimi i ahiretit

Ka lëndë, sikur që janë: Kur'ani dhe Sunneti, medoe-mos ti dimë dhe të veprojmë sipas tyre.

Nuk ka kohë të caktuar, andaj çdo herë je i gatshëm.

Nuk ka pyetje të caktuara po kaplon çdo gjë të madhe dhe të vogël.

Ka mbikëqyrës, e mbikëqyrës këtu është Allahu xh.sh.

Nuk mund të kërkosht ndihmë nga askush, secili do të jetë dëshmitarë për ty, për të mirë ose për të keqe, madje edhe gjymtyrët tuaja.

Është vetëm një test, nuk ka përsëritje, kurse dështimi në këtë test është dështim i gjithmonshëm.

Ashtu siç bëhesh gati për testin e dynjasë bëhu gati për testin e ahiretit, atë ditë që ikë njeriu nga vëllai i vet, nga nëna dhe babai i vet.

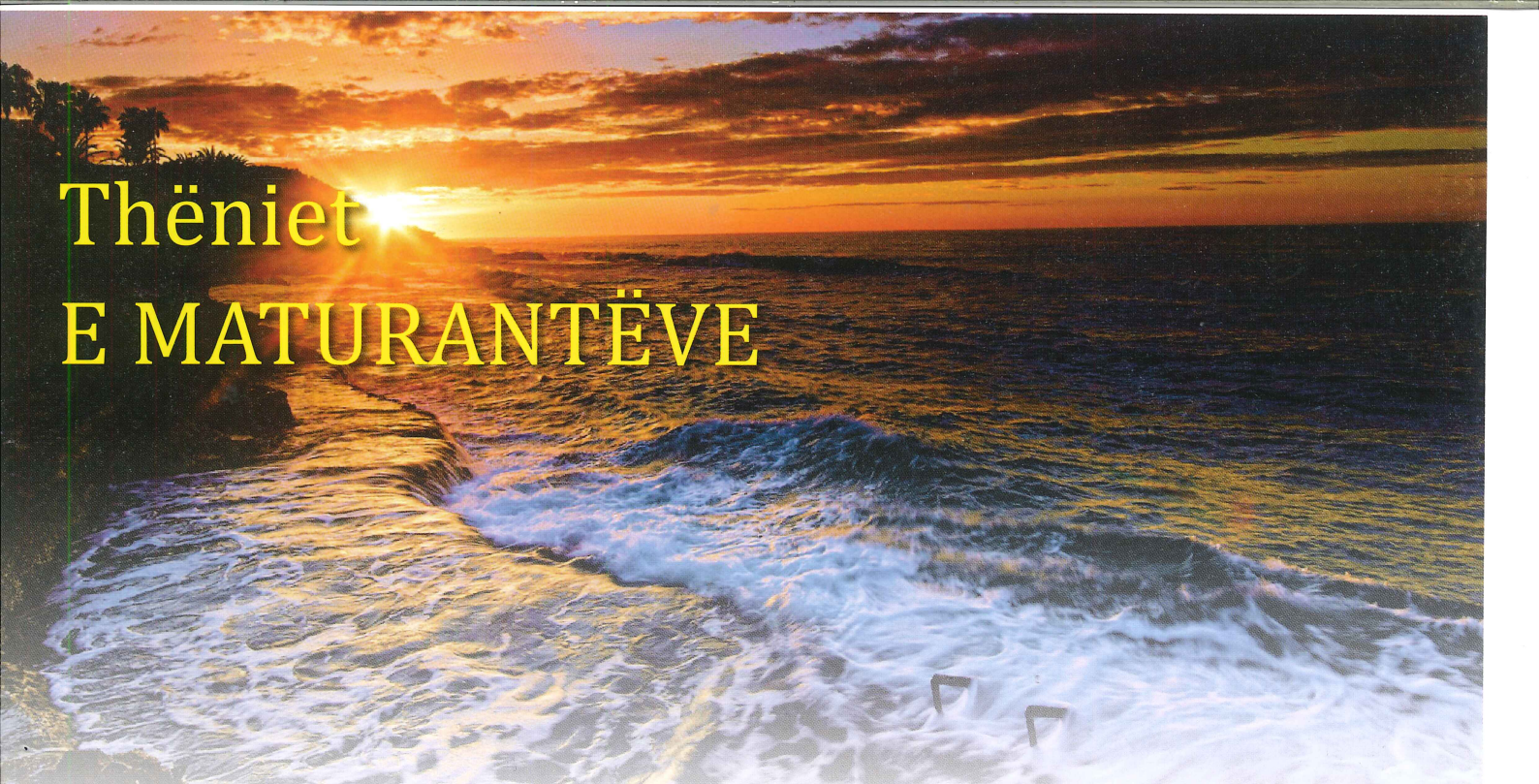
Jusuf Cej 12/1

Këshilla

- Ki kujdes nga ndalesat e Allahut xh.sh dhe do të jesh i devotshëm!
- Kënaqu me atë që të ka dhënë Allahu xh.sh dhe do të bëhesh i pasur!
- Bëhu fqinj i mirë dhe do të jesh besimtar!
- Dëshiro për njerëzit atë që e dëshiron për vete, do të jesh i drejtë!
- Mos qesh shumë se kjo dëmton zemrën tënde dhe mbarë trupin!
- Durimi është thesar i xhenetit. Njeriu e arrin çdo të mirë nëse përmbahet vetëm pak.
- Mos u bë si ai i cili grumbullon diturinë e të diturve dhe urtësinë e të urtëve, ndërkaq që ndaj të vërtetës sillet si një nga të marrët!
- Njeriu i ditur nuk e blenë armiqësinë e një njeriu për dashurinë e njëmijë të tjerëve. Kush e bënë këtë, do ti humbë të gjitha dhe do të mbetet pa asgjë.
- Të kuptuarit është sikur një enë në të cilën ruhet dituria. Dituria shpie në vepra, ndërsa puna të shpie në mirësi.
- Sa i çuditshëm është njeriu! Dy roje dhe shoqërues kurrë nuk e lënë vetëm. Gjuha e tyre është laps, ndërsa pështyma ngjyrë, kurse ai vazhdon të flasë atë që nuk i përket.

Dijetar Guri 12/2

Thëniet E MATURANTËVE

Abaz Berisha: Padituria është sëmundje, ndërsa ilaçi i saj është pyetja.

Aid Musliu: Disa njerëz janë sikurse libri, gjejnë në të urtësi dhe shumë mirësi, ndërsa tek disa gjejnë vetëm bukurinë e kopertinës.

Atdhe Murturi: Kur të bëhet padrejtësi nga gjykata e kësaj bote, atëherë ngrite padinë tënde tek Gjykatësi i Drejtë tek Gjykatësi i gjykatësve tek All-llahu xh.sh.

Bashkim Jashari: All-llahu na dhuroi Islamin pa e kërkuar e si të mos na e dhurojë Xhennetin kur atë e kërkojmë çdo ditë.

Behxhet Kodraliu: Mos e harxho të ardhmen duke u munduar ta kthesh të kaluarën.

Bekim Roshaj: Qëllimi është më i shtrenjtë se sakrificat.

Burhan Dugolli: Zoti hajrë e baft!

Dizdar Hajraj: Kushdo që sheh singeritet në singeritetin e tij, singeriteti i tij është ai i cili ka nevojë për singeritet.

Driton Fejzullahu: Kurrë mos e urrejë dikë për çfarë All-llahu xh.sh i ka dhënë, sepse nuk e di se çfarë nga ai ka marrë.

Egzon Ibrahim: E dashur je moj Medreseja ime, Sa shumë i dhe dritë ti kësaj jetës time.

Eljesa Arifi: Njeriu mund të harrojë se çfarë i keni thënë, por kurrë nuk mund të harrojë se si e keni bërë të ndjehet.

Enis Arifaj: Njeriu i mençur në qëndrimet dhe vendimet e tij nuk mbështetet tek të tjerët. Njerëzit janë të kufizuar në përkrahjen që mund të japin dhe në sakrificat që mund t'i ofrojnë.

Fanol kashtanjeva: Mos u bë i keq, vret, mos u bë i

mirë, të vrasin, mos u bë i bukur, vritesh.

Flamur Hoxha: Not everything that is faced be change. But nothing can be changed until it is faced.

Kenan Goxhufi: Kurrë nuk do të bëhesh ai që do duke qëndruar ai që je.

Kujtim Polloviqi: Shto peshën e fjalëve dhe jo volumen e zërit, është shiu ai që rritë lulet dhe jo bubullima.

Kushtrim Osmani: Dy gjëra nuk na braktisin kurrë. Shikimi i Zotit xh.sh që gjithnjë do të na shikoj dhe zemra e nënës që gjithmonë do të na ndjekë.

Lavdim Tërshani: Toleranca është niveli i parë i forcës kurse dëshira për hakmarrje është aspekti i parë i dobësisë.

Mehmet Kastrati: Kur të tjerët mundohen të të ulin, atëherë kuptoje se për ta je shumë lartë.

Mehmet Rexhepi: Veprat e vërtetojnë vërtetësinë e fjalëve.

Mensur Kastrati: Këshilloi njerëzit me veprën tënde e jo me fjalën tënde.

Mervan Simnica: Mezi prisja që të mbaronte! E tash....?

Sahit Ibrahim: Njeriu është peng i veprave të veta.

Shkelqim Rexhaj: Kam mësuar të japë, jo se kam shumë, por e di se çka do të thotë të mos kesh.

Shpëtim Berisha: Nëse këmbët e tua nuk të qojnë në xhami, atëherë si pret që të çojnë në xhennet.

Valmir Vrajolli: Nganjëherë e bukura nuk është e bukur, por e bukur është ajo që neve na pëlqen.

Xhevdet Rizahu: U jam mirënjohës i gjithë atyre që më thanë jo, ngase falë tyre ia dola mbanë edhe vetë.

Thëniet e MATURANTEVE

Arbresha Dërmaku: Shokët më të mirë të udhëtimit janë librat: ata flasin kur ke nevojë, heshtin kur duhet heshtur, të bëjnë miqësi pa qenë të bezdisshëm, japin kaq shumë pa kërkuar asgjë.

Arlinda Murturi: Pa marr parasysh sa arrin njeriu, ai prapë mbetet njeri dhe kënaqet me punët e tij të mira.

Besa Kqiku: Në tokën që me mijëra këmbë shkelën e toka i harroi, unë vendos ballin tim ndoshta një herë do të më kujtoj. (M.K)

Blerina Berisha: Nëse dëshiron ta ndryshosh botën, fillo prej njeriut që sheh çdo ditë në pasqyrë!

Doruntina Meha: Një ditë qytetet do të zbrazen e të gjithë do të vdesin më gëzimin që kanë jetuar dikur, e unë do të vdes më gëzimin që ju njoha juve.

Elxhira Berisha: I devotshmi kohën e pushimit e kalon në adhurim, ndërsa kohën e adhurimit e ka pushim.

Ereblina Shabani: Sikur ta dija se Allahu prej meje e ka pranuar vetëm një sexhde, asgjë nuk do të ishte më e mirë se vdekja.

Ermira Mehani: Life is a journey from Allah to Allah.

Esra Hashani: Edhe atëherë kur errësira kujtimet të m'i mbuloj, drita jote mendjen do të ma ndriçoj. M.K.

Fatlume Çitaku: Njeriu i pafat edhe kur bie në pupla e then kokën.

Fatlume Çerkini: Aq sa vlerëson, vlerësohesh.

Gentiana Sadiku: Kur dikush duke të të parë në sy, do të arrijë të kuptoj zërin e brengës ose qetësisë tënde që ke, mund të thuash se ke gjetur një mik të vërtetë.

Gresa Shehu: Nuk e ndjen zbrazetirën që krijon ikja jote, por do të kujtojnë atëherë kur të dëgjojnë zhurmën e sukseseve që ata t'i zhvlerësuan.

Imrane Sylejmani: Një fatkeqësi që të bënë të kthehesh tek Allahu është më e mirë se një mirësi që të bënë të harrosh përkujtimin e Allahut.

Jusra Abdullahu: Në çdo lamtumirë, e edhe në atë

më te dëshiruarën, është një pjesë e jona që shképutet trishtueshëm...

Liridona Villasa: Lotët e pritjes e të ndarjes cakun e njëjtë synojnë... mallin për ikjen.

Majlinda Bajoku: Edhe gjëja më e bukur mund të përfundojë në asgjë, por asgjë nuk mund të fshijë të bukurën që ishte në të.

Marigona Çitaku: Dështimi asnjëherë s'ka për të tejkaluar, nëse vendosmëria jote për sukses është mjaftë e fuqishme.

Merjeme Kqiku: Nëse nga hallet na sheh të ngarkuar, mos pandeh se të kemi harruar, sa t'jemi gjalle e t'jemi ne jetë, dritën tende se harrojmë përjetë.

Munavere Kqiku: Këndvështrimi yt për jetën i shndërron brengat në shpresa dhe notat në melodi.

Nergjivane Haliti: Sa bukur është t'i lexosh njerëzit, ata janë një bibliotekë publike dhe këtë nuk e dinë.

Qëndresa Maliqi: Ëndrrat tona ndoshta mund të jenë aty afër bashkë me perëndimin, ndoshta s'do i arrijmë asnjëherë, por askush nuk mund të na marrë të drejtën t'i shohim nga larg.

Sara Dermaku: Kurrë nuk do ta kuptosh sa e fortë je, derisa të jesh e fortë do të jetë zgjidhja jote e vetme.

Safia Kajoshaj: Forget what hurt you, but never forget what it taught you.

Semina Rrustemi: Të jesh me karakter do të thotë të jesh i drejtë dhe atëherë kur s'të sheh askush.

Sumeja Hashani: Bota është si deti i thellë dhe shumë njerëz zhyten në te. Anija jote le të jetë frika nga Zoti, timoni le të jetë besimi në Allahun, ndërsa lopata (me të cilën shtynë anijen) le të jetë mbështetja e fortë në Krijuesin.

Shejnaze Maliqi: Të kesh IMAN është njësoj si të ngasësh një aeroplan, sa më larg që fluturon, aq më të vogla të duken gjërat e kësaj bote.

Venera Sadiku: Mos i shiko vështirësitë si pengesa që duhen shmangur, por si sfida që duhen kaluar.

DIJETARET e hadithit

*Amra cilësohej si një figurë tepër e shquar për hadithet e transmetuara nga Aishja r.a. Një nga studentët e saj, Ebu Bekr Ibn Hazmi, gjykatësi i famshëm i Medinës, u urdhërua nga kalifi Umer Ibn Abdul Aziz, të shkruante të gjitha hadithet e njohura nëpërmjet saj.

*Pas vdekjes së Profetit alejhi selam, shumë gra sahabe, veçanërisht gratë e tij, qenë një burim i pashtershëm diturie, prej të cilave shumë sahabë kërkonin udhëzime.

*Zejnebjja, e cila pati një shkollim të mirë, arriti të marrë grade shkencore në hadith, fitoi famë si një ndër ekspertet e hadithit më të mira të kohës. Nxënësit e saj konsideroheshin si burra të aftë, të cilëve u dha ixhazen (diplome, dëshmi) personale.

*Aishja, është një nga figurat më të njohura në gjithë historinë e literaturës së hadithit, jo thjesht si një nga transmetueset më të hershme, por dhe si më e kujdesshmja në transmetim.

Brendona Gashi 12/3

Kompjuteri dhe sytë ja 10 rregulla për t'i mbrojtur ata

Shpesh ekranët janë të vegjël dhe jo gjithmonë të pastruar. Për këtë arsye "American Academy of Optometry" ka hartuar një lloj udhëzuesi për të shpëtuar sytë e njerëzve (por edhe shpinën) nga "stili i konsumit" të kompjuterit dhe gabimet e ndryshme.

- 1) Sipas AAO, gjëja e parë që duhet bërë është mbajtja pastër e ekranit të kompjuterit për të shmangur lodhjen e syve dhe nëse përdorni "smartphone", përpikuni të mos e ekspozoni në dritën e diellit.
- 2) Zgjidhni sfonde me ngjyrë gri, jo të hapur ose të bardhë, sepse sytë do të lodhen më pak.
- 3) Mbani distancën e duhur mes vetes dhe monitorit të kompjuterit. Sipas AAO, kjo largësi është e barabartë me gjatësinë e krahut tuaj të shtrirë.
- 4) Pozicionojeni ekranin pak cm mbi lartësinë e syve dhe në mënyrë që të mos e reflektojë dritën.
- 5) Rregulloni ndriçimin e monitorit në bazë të orarit që përdorni kompjuterin.
- 6) "Kujdesuni për sytë": kështu shkruajnë ekspertet amerikanë. Në fakt duke mos ia ndarë sytë ekranit të kompjuterit, shpesh e harrojmë këtë rregull të thjeshtë, që është shumë i rëndësishëm për të mos dëmtuar sytë.
- 7) Mos harroni rregullin e "20-20-20": në Amerikë nënkupton që çdo njëzet minuta punë para kompjuterit, të bëni një pushim prej 20 sekondash, duke e llogaritur me një shëtitje prej 20 hapash, ose 6 metra. Nëse nuk dëshironi që të jeni kaq të përpiktë, atëherë janë të mjaftueshme, pushimet disa minuta çdo gjysmë ore punë, gjë që i lejon sytë të pushojnë.
- 8) Përdorni syze mbrojtëse. Sipas specialistëve amerikanë duhet të blini me doemos një palë syze, që t'i përdorni veçanërisht kur punoni para kompjuterit. Syzet qartësojnë shikimin dhe çlodhin sytë.
- 9) Bëni kujdes edhe me përdorimin e "smartphone"-ve. Distanca e duhur mes celularëve dhe syve duhet të jetë sa ajo e krahut të shtrirë, me dorën që mbani telefonin dhe pak më poshtë nivelit të shpatullave. Zakonisht edhe shpatullat i mbajnë në pozicionin e gabuar, si kur shkruajmë në kompjuter, ashtu edhe kur mbajmë në dorë celularin.
- 10) Nëse jeni mbështetur mbi një tavolinë, është mirë që të mbani tastierën në një gjatësi të atillë që shpatullat të mos kontraktohen, por të jenë të lira. Mund ta ndihmoni veten duke qëndruar drejt në karrige.

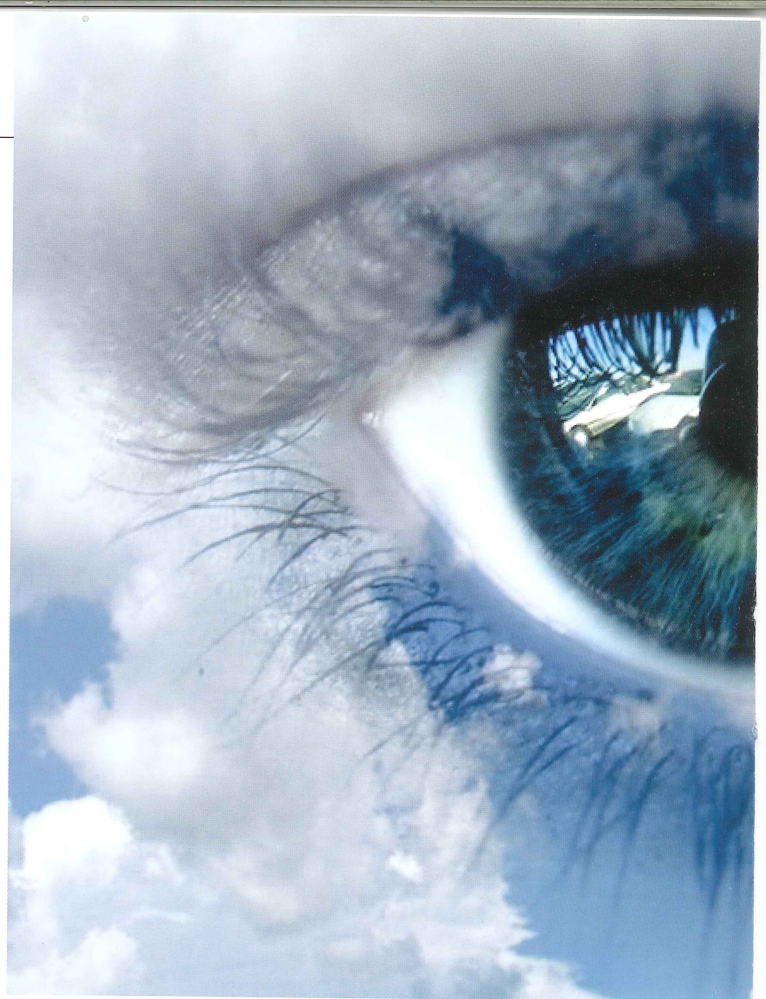
Flamur Hoxha 13/1

Yll i fshehur në hapësirë

Vërtet ti je një yll. Çdokush nga ne shpreson se një kandil ndriçues ekziston. Ndoshta dikush është shumë afër teje, por nga drita jote e verbon atë që t'mos të njohë, ndokush të përqafton ti ja siguron ngrohtësinë dhe sigurinë, por shumë vështirë për ta kuptuar se si e arrin këtë?! Fëmijët e vegjël gjithmonë shpresojnë tek mbinjeriu që ata i mbron të besojnë vallë se ekziston mbinjeriu?! Sa lule të bukura për një ditë thahen nga erërat e forta. Kush përgjigjet për fatin e tyre? Sa pesimist njeriu është. Sa trungete të fortë ju thahen degët, vallë kush është shkaktar?! Shikojmë jetën dhe askush me të vërtet sekretin e saj nuk e zbulon dot. E quajnë jetë e cila mbaron shpejtë, por episodet e saja janë çdoherë mister. Drejtësia ekziston, por pse vallë është prezentë e kundërta e saj?! A nuk duhej që çdo kush nga ne të flasin drejtë dhe të veprojnë drejtë duke mundur më të urryerën padrejtësi! Jo, shumë të paktë janë ata të cilët me netët pagjumë rezistojnë që në kokat tona të futet kjo fjalë. Çdo gjë është e bukur në jetë, por kujt i mbetet tash, ndoshta edhe neve të rriturve na duhet një yll i cili me të vërtet ekziston. Ditët kalojnë duke parë gjithë natyrën nga sipërfaqja, jo brendësinë e saj. Sytë e këtij ylli të fshehur vërtet shikojnë thellë dhe larg. Perceptojnë çdo gjë të kësaj jete, pothuajse ku asnjëherë nuk është i lirë duke u munduar për ne. Eh ne mendojmë ndonjëherë për të, shiko se të gjithë quhemi njerëz, por vërtet brendësia jonë është ndryshe nga të tjerët. Oh yll i fshehur në hapësirë mos na braktisë edhe pse s'të njohim!

Hatixhe Ramadani 11/3

Dy sytë e mi

Vërtet jeta është e bukur, dhurata të mjaftueshme kemi. Nëse të mungojnë dy sytë atëherë ndoshta s'thuhet Elhamdulillah. Fytyra jote kompletohet e tëra dhe buzëqeshja s'mungon... Sytë e mi vërtet s'dua t'i humbasë? Asnjëherë s'dua ata t'i lëndo, nëse ata qajnë, unë çfarë do të bëjë, fytyrën time një pikëllim do e kaploj. Me të vërtet pasurinë e tërë e kemi dy diamantë të çmuar në fytyrë i kemi... rrugët tona me ata ndriçohen, drita e cila na përcjell dhuratë nga ta e kemi. Çfarë dhurate duhet që ne atyre t'ua dhurojmë t'i lëndojmë apo t'i gëzojmë?!

Mos harroni o njerëz zërat, mos i ngritni, mos i lëndoni ata, po një buzëqeshje të paktën dhurojeni. Çfarëdo që bëjmë, nuk është e mjaftueshme që hakun t'ia ktheni. Zemra juaj boshe do të mbetet nëse ata afër si keni. Përkrahje më e madhe për mua janë, dhurata më e mirë nga Zoti ata janë, është e vërtet nganjëherë pa dashje i lëndojmë, por fatmirësisht fjala 'falje' ekziston. Të marrin një dritë një laps në dorë nëse ka mundësi ndokush të mirat e tyre me një numër t'i përfundojë.

Ju jeni yjet të cilët shndritni mbrëmjen time! Ju jeni sikur shiu që zemrën time freskoni, ju jeni gjithçka oh prindërit e mi.

Hatixhe Ramadani 11/3

LIDHJE e përkohshme, DASHURI e përjetshme

Sa herë që njeriu mundohet të mbledh copëzat e jetës, të hedhura nëpër horizonte të ndryshme e kaplon një emocion interesant.

Je bashkë me kujtimet e së shkuarës, të duket se bota ka ndaluar hapin bashkë me ty dhe mediton pikërisht atë që ti po mendon.

Me mall e kujtoj momentin kur e pashë për herë të parë medresenë... prej atij momenti që e njoha e ndjeja një lloj simpatie ndaj saj, por kurrë se kisha menduar, se do të isha kaq i lidhur me të, sepse më dukej e paarritshme.

Tani të shikoj dhe më dukesh gjeniale. Jam i njohur me faktin se nuk ka asgjë të përsosur në këtë botë, por unë nuk po mund të shoh ndonjë mangësi tek ti. Prandaj them se ti je e përsosur, apo ndoshta dashuria ndaj teje më bënë të shoh me një sy tjetër.

Katër vitet e kaluara në medrese pa dyshim se në jetët e secilit nga ne gjithmonë do të zgjojnë nostalgji e sidomos ato momentet e lumtura e të haresë e thënë të drejtën edhe ato momentet e pakta të pikëllimit e mërzisë, ngase ta duash dikë nuk do të thotë të jesh gjithmonë i lumtur, të duash dikë do të thotë që të grindesh, por dhe të rikthehesh përsëri tek ai.

Do të kujtojmë çdo gjë nga ti Medrese. Je ti ajo

që ke formuar dhe ndërtuar personalitetin e secilit nga ne, ngase në ty gërshetohen dija me argumentet dhe feja me atdhetarizmin. Ajo çka na ofrohet nga ti është një oqean mirësi që vështirë i gjendet bregu.

Me mburrje gjithmonë do e themi se kemi qenë pjesë e jotja, jo se duam të i nënçojmë shkollat e tjera, por thjeshtë se ajo çka na ke ofruar ti na bënë të ndjehemi krenarë.

Sa do të doja të ishe qenie njerëzore dhe ta kuptoj se sa e rëndësishme është të jesh pjesë e jotja, se sa e vlefshme është të jesh një hallkë në zinxhirin e gjatë të formimit të brezave të lumturisë, ku çdo hallkë paraqet një brez të formuar në të gjitha aspektet. Të jesh pjesë e Medresesë është një ndjenë e papërshkrueshme. Të ngre lartë në qiell dhe të bënë aq të lumtur.

Jo, jo se kam harruar e di se herët a vonë do të duhet të vazhdojmë jetën pa ty.

Për këtë arsye dua të bëhem presje dhe jo pikë, përkundër mërzisë dua të bëhem presje dhe të buzëqeshë edhe pse lotët janë gati të vërshojnë sytë e mi e nuk dua të bëhem pikë duke u frenuar në vend, duke lëshuar lotët dhe duke shpallur kapitullimin.

Të shumta do të jenë rastet kur do të mendoj për ty e ndonjëherë edhe do të qajë. Ndoshta, nuk do të kem arsye të qaj, por mungesa jote e bënë të vetën.

Një gjë e kam të qartë në jetën time dhe shihet aq pastër e kam të qartë se ajo çka më lidhë me ty është diçka e fuqishme, lidhje e përkohshme dashuri e përjetshme.

Në fytyrat e secilit nga ne, shoh një qiell të turbulluar nga shiu që simbolizon lotët e në këtë grumbull reshë dhe shirash, shoh yjet e syve tanë plotë dritë e ambicie.

Ditët po kalojnë, numërimi së mbrapthi ka filluar. Jemi çdo çast e më afër fundit që dikur e donim, ndërsa tani duam që ora të ndalojë së lëvizuri ngase duam të jemi pjesë e kësaj shkolle në të cilën njëkohësisht morëm edukimin dhe arsimimin.

Do të doja që në momentet e përshëndetjes qielli të ishte i kaltër dhe pa asnjë re, ndërsa dielli të rrëzonte e sa do të doja në ato qaste që rrezet e tij të i ledhatonin fytyrat tona dhe ti thanin lotët mbi faqet tona.

Njerëzit qajnë jo se dashuria ka mbaruar, por për arsye se ajo vazhdon edhe pse ata nuk janë bashkë.

*Kujtim Polloviqi dhe
Shkelqim Rexhaj 13/1*

Në shtatorin që po vije, do jem diku tjetër

Ishte shtatori i fundit që më takoi me bankën shkollore, ishte ky shtatori i cili më dukej shumë i largët kur mendoja për të, mirëpo tani më duket se shtatori i fundit në Medrese erdhi më shpejt se që duhej të vinte.

Nuk do më gëzoi ardhja e shtatorit tjetër, sikurse që më gëzonte herave tjera. Mbaruan gëzimet për ardhjen e tij. Do të gëzohet dikush tjetër në vendin tim. Do t'i ketë të njëjtat ndjenja sikurse unë. Do ta kujtoj me nostalgji çdo shtator tjetër, sepse shtatori që më pret do të jetë më ndryshe. Do të më gjejë në një vend tjetër, me persona tjerë, apo ndoshta edhe në një jetë tjetër.

Fatlume Çitaku 13/2

Në shtatorin e ardhshëm!

Në vendin tim të vjetër, për të fundit herë këtë pamje shikoj.

Mbështetur në këtë mur, secilën nga ju vështroj. Sikur ky mur të ndjente e lëvizjet e mia t'i perceptonte, t'mi dëgjonterrahjet e zemrësime e fundin ta kujtonte. Por, ky është veç mur e si unë shumë të tjera do vijnë, do kujtojnë me mall çdo njërin kujtim.

Me një çantë në dorë në këtë klasë hyra, me një çantë tjetër mbushur plot një histori mbylla. U laga pak nga dituria e shumë të kësaj shkolle, për të vazhduar rrugëtimin plot me freski.

Epalumturpërfundine paksa e frikësuar përfillimin. Në një botë të madhe, ku vëmendje pak kush të kushton, pastaj në një botë të largët ku veç oksigjenit gjithçka tjetër ndryshon.

Kthehem në këtë klasë pas shumë vitesh rrugëtim i them një vajze, «Ej qenke ulur në vendin tim!»

Më liron pak vendin që të mund të rikthej një kujtim! Por juve aty s'ju gjej, të qeshura në orë mësimi s'mund t'ju kujtoj. Mendohem pak qaste e këtë ndjesi përjetoj. Mbështetur në këtë mur në mes të orës e menduar për largimin, më falni se më thërret profesori e më duhet të ndal këtu tregimin!

Veç edhe një gjë dua t'ju tregoj «merrni shumë mësim nga ky tempull edukimi», që dëshmitarë kryesorë ta keni në atë Ditë Gjykimi.

Të falënderoj Medrese e edhe juve që frymoni. Paqja e Allahut qoftë mbi ju, qofshi të lumtur ashtu siç dëshironi!

Besa Kqiku 13/2

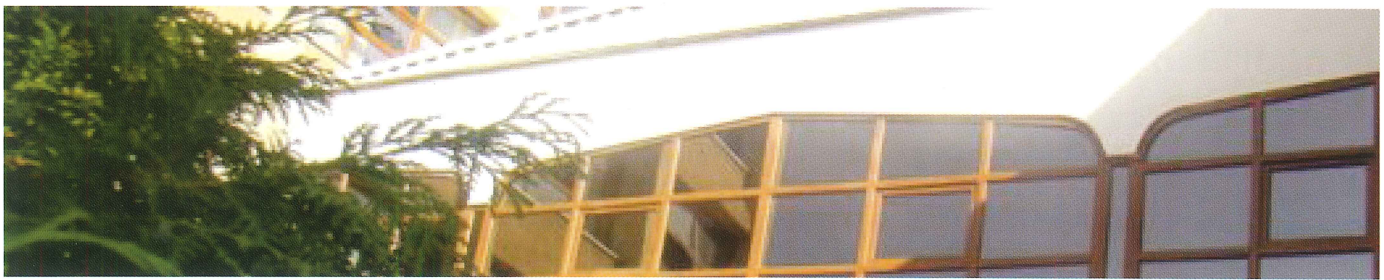
PËR MUA DO TË JETONI

PËRHERË

Sa vështirë është ta nxjerrësh jashtë atë që bren dia se mban dot e goja se shpreh kurrë denjësisht. Atë nektar të mbledhur me vite, për ju që jeni shtyllat e jetës sime. Për fytyrat e para që pashë në këtë botë, ku ngushëllim edhe sot gjejë. Për ju që më mësuat hapat e më mësoni edhe sot. Jeni ju që ju shoh çdo ditë e nuk ngopem asnjëherë. Jeni ju që edhe kur ju kam afër malli më merr.

Tani që edhe pak emrin nxënëse s'do e mbaj, dua të them diçka që nuk pata guximin ta them më parë. Dua ta liroj krenarinë që ndjejë thellë në brendi. Dua ta shpreh atë mirënjohje që kam për ju të dy. Dua ta them atë që koha veç më të vështirë ma bën. Ta them fjalinë më të thjeshtë që thash ndonjëherë, por për mua me shumë vlerë. Dua t'ju tregoj sa me fat që ndihem që pikërisht tek ju Zoti më dërgoi. Tek ju që Islamin ma mbollët shumë thellë. Tek ju që s'më latë në rrugë asnjëherë. Tek ju që për mua do të jetoni përherë. Pejgamberi a.s ka thënë: «Kush lexon Kur'an e mëson atë dhe ua mëson atë të tjerëve dhe punon me të, ditën e Kijametit do t'u vendoset prindërvet të tij një kurorë prej drite. Drita e kësaj kurore do të jetë si drita e diellit, do të vishen me rroba, të cilat e kanë vlerën më shumë se gjithçka që ka në këtë dynja dhe do të thonë ata (prindërit): pse e merituan në këtë shpërblim dhe do tu thuhet: Për atë se fëmija juaj e ka lexuar Kuranin.»

Merjem Kqiku 13/2

Po e ndjej mungesën tënde

Jam i vetëm në shtëpi me familje pa shoqëri, pa atë që për katër vite ishte familja ime, ishte shtëpia ime, ajo ishte shoqëria ime.

Kjo është shoqëria e përjetësisë e cila u vulos në zemrën time si një pikë loti e pashlyeshme, që shndrit si rreze dielli në mesë të ditës, sikurse hëna e rrethuar me yje në qiellin e kthjellët dikur vonë. Por tash pa këtë shoqëri jam si qielli i turbulluar me mjegull e i harruar. Kur isha me ju ditët kalonin aq shpejt sa që koha na ndiqte nga pas, por tash më nuk e kam atë forcë të vrapoj para kohës madje as me të. Jam bërë njeri i plotë që nuk vlej asgjë, sepse nuk kam shoqëri.

Më mungon! Më mungon kjo shoqëri me të cilën kalova ditët më të mira të jetës sime. Më mungojnë ato tubimet tona që shumë shpesh ani pse pa lejen e edukatorëve dinin të zgjateshin deri në orët e vona të mbrëmjes, të cilat ishin të hareshme, e që pasoheshin me shumë këshilla nga ana e profesorëve dhe edukatorëve, të cilat ishin me vend, por neve na dukeshin të gjata dhe të pa nevojshme.

Ishit ju familja ime dhe pasuria ime, mësuesit më të mirë që shumë çka nga ju mësova. Mësova gjërat më të vlefshme, të cilat çdo kujt do ti nevojiteshin në jetën e tij sikurse edhe mua tani. Por tash nuk je afër meje. Nuk të shoh... Vetëm kujtimet më kanë mbetur në kokën time.

E kujtojë çdo njërin nga ju. I flas por nuk më flet. E shikoj por nuk më shikon, sikur të isha i huaj. A thua pse?! A mos ndoshta më nuk më doni, apo ku është arsyeja që kështu veproni?! Të them fol, fol më thuaj diçka, fol se tash gjendem para një udhëkryqi të madh që nuk di se nga të shkoj?! Çdo rrugë është më e bukur se tjetra, por vetëm një nuk është boshe. Më thuaj nga të shkoj që çdo ditë të të takoj që çdo ditë të përshëndes e të kthehem prapë në jetën tënde, se po e ndjej mungesën tënde.

Burhan Dugolli 13/1

Një ditë e imja në Medrese

Jetojmë në një botë ku secili ka një qëllim për jetën. Çdo ditë e jetës ka kuptim. Neve na mbetet ta kuptojmë dhe ta jetojmë. Çdo ditë ka ato ngjarjet e bukura që të bëjnë të lumtur. Vetëm se duhet të bëjmë përpjekje për t'i arritur. E ashtu bëra edhe unë. Vendosa të vija në shkollën për të cilën kisha dëgjuar fjalët më të mira. Dhe jam krenare për këtë gjë.

Më kujtohet dita e parë kur erdha në Medrese. Pastaj orët e para, ku kuptova se duhej të mësohesha me diçka të re. Diçka më ndryshe. Shumë më mirë se ç' kisha dëgjuar. E këtë mrekulli që ka Medreseja nuk mund ta kuptosh pa u bërë pjesë e saj. Çdo ditë zgjohem nga gjumi duke e përmendur Allahun e Madhëruar. Zgjohem duke e falënderuar për çdo gjë që kam. Është mirë të flesh duke parë ëndërr dhe të zgjohesh me një qëllim të ri për jetën.

Nisem për në shkollë dhe në çdo hap që bëje kuptoj, se sa me fat jam që jam nxënëse e Medresesë. Sa me fat jam që aty kam takuar njerëz të mrekullueshëm dhe çdo ditë që nisem për në shkollë mezi pres t'i takoj. Arrij në shkollë, shkoj në klasën time dhe përshëndes shoqet e mia. Fillojnë orët e para të mësim-it e unë dëgjoj me vëmendje çdo gjë. Ndihem e lumtur për çdo gjë të re që e mësoj. E kënaqësinë shpirtërore e ndjej gjatë orëve të Kur'anit. Gjatë atyre orëve kur ne mësojmë për fjalët e Allahut xh.sh. Pas tri orëve të para është koha e ushqimit. Të gjitha së bashku ulemi të hamë mëngjesin. Është shumë bukur t'i shohësh të gjitha rreth vetes.

Përfundon koha e pushimit dhe ne i kthehemi orëve mësimore. Përfundon mësimi. Përshëndetem me shoqet dhe nisem për në shtëpi.

Rrugës duke ecur, mendoj për kohën e bukur që e kalova në shkollë dhe për gjërat që mësova.

Ashtu duke menduar arrij në shtëpi. E lodhur pas disa orëve jashtë shtëpisë. Pushoj pak në dhomën time. Gjatë ditës përgatitem për të nesërmen

Seide Hoti 10/4

Shoqëria ime

-Shokët e mirë janë si yjet, jo gjithmonë i sheh ata, por ti e di që ata janë gjithmonë aty...

-Shumë njerëz do të hyjnë dhe do të dalin nga jeta jote, por vetëm miqtë e vërtetë do të lënë gjurmë në zemrën tënde.

-Në shoqërinë e vërtetë nuk ekziston fjala «Lam-tumirë».

-Miqësia është si ajri...I nevojshëm për frymëmarrjen por i pamjaftueshëm për jetën.

-Miqësia është një lule e rrallë që shumë persona duke mos ditur ta mbajnë e lënë të vyshket...

-Kur dikush duke të të parë në sy, do të arrij të kuptoj zërin e brengës ose qetësisë tënde që ke, mund të thuash se e ke gjetur një mik të vërtetë.

-Mik i mirë quhet njeriu i cili posa sheh mikun e tij të pikëlluar, do të dëshironte të ishte në vendin e tij.

-Dhurata më me vlerë që mund t'i japësh dikujt, është koha jote!

Gentiana Sadiku 13/2

Ëndrra ime u bë realitet

Për mua ishin fjalët më të huaja që mund të ekzistonin në botë. Ishin shkronjat për të cilat thoja që kurrë nuk do i kuptoja. Ishte gjëja më e paarritshme në këtë botë, por ishte gjëja që më së shumti e doja. Ndryshoi gjithçka për mua, ndryshoi tërë jeta ime. M'i hapi dyert MEDRESEJA, vater kjo e cila plotësoi ëndrrën time. Më mori brenda vetës mua dhe shumë të tjerë, të na i mësonte ato që kërkonim, me shumë respekt dhe nderë. Janë këto shkronjat nga Kur'anit Fisnik. Janë fjalët e Atij që është më Fisniku. Është kjo gjuha e Kur'anit. Është kjo fjala më e dashur e Mysli-manit.

Me dëshirë të madhe e durim pa kufi, me vullnet të lartë e shumë mirësi u mundua të na mësoi çdo hollësi, u mundua në çdo mënyrë të na bëjë të mësojmë dhe me shumë dëshirë u bë mësuesi jonë.

I nderuar Profesor, të urojmë për atë që bërë për ne, të përgëzojmë për sevapet që tashmë në bagazhet tua i ke. Të jemi mirënjohëse tërë jetën për këtë dhe jemi krenare që për tërë jetën shërbëtore na ke.

Aliu r.a. shërbëtore të mësuesit na quajti, na e dha këtë titull që t'i nderojmë mësuesit tonë, ngase me të vërtetë mësuesit e fesë këtë e meritojnë.

A nuk ka ardhur koha?

Jo çdo herë kuptohet ajo që thua.

Jo çdo herë fjalët bien lehtë pa lënduar.

Jo çdo herë do zgjohesh e gëzuar.

Jo çdo herë do kesh buzëqeshje për të dhuruar.

Jo çdo herë do kesh guxim për të luftuar.

Jo çdo herë do kesh forcë për të duruar.

Por, a nuk ka ardhur koha për të ndryshuar?

Sytë t'i hapim ngjyrat për t'i dalluar.

Veshët hapur t'i mbajmë të vërtetën për ta dëgjuar.

T'i shtrëngojmë duart, zemrat për t'i bashkuar,

A nuk ka ardhur koha t'i ndryshojmë binarët e jetës?

Po nisemi për tek Ti për ta gjetur vetveten.

Se dhe sot ne u zgjuam me shpresën e djeshme

Nga drita hyjnore të zbulojmë të vërtetën e nesërme,

Në vatrën tonë po luftojmë të bashkuar

Atë që do themi s'ka për t'u harruar.

Jemi ngritur në këmbë hapat e parë për t'i filluar

Me ndihmën e Atij në qiell s'kemi për tu rrëzuar,

Andaj zgjohuni nga gjumi që ju ka kapluar.

Këtë luftë që kemi nisur patjetër kemi për ta fituar!

Sumeja Kqiku 10/3

Qetësi shpirtërore

Thellë në zemër ndiej zbrazëti.

kam diçka, e çfarë është se di!

Me ankth nga gjumi çdo ditë zgjohem
çdo ditë e tutje pres të përmirësohem.

Nuk e di çfarë kam, por thellë e ndiej...

Jam pjesë e botës, por veten se gjej.

Mendoja që kam çdo gjë, por diçka më mungon
«Qetësia» është ajo që në shpirt më përvëlton.

E kërkova tek njerëzit, por nuk e gjeta.

E hapa Kur'anin, në të ishte e vërteta.

Për një moment në zemër ndjeva kënaqësi
pikërisht në të zemra gjeti qetësi.

Hana Murati 11/3

UNĚ

Nuk e di si dukem në sy të të tjerëve, por jam ajo që dukem, nuk di të shtirem. I urrej gënjeshtrat dhe e dua sinqeritetin. Jeta nuk më ka dhënë gjithçka që dua, por më ka dhënë fuqinë e zemrës për të dashur gjithçka që kam. Nuk di të urrej. Di të fal, por jo të harroj. Di të pranoj humbjen dhe fitoren. Jeta më ka dhënë shumë gjëra të mrekullueshme. Më ka dhënë një ëndërr që do ta jetoj. Gjithmonë gjej forcë për të arritur atë që dua, asgjë nuk më mposht. E di që shpesh herë kam gabuar. Ndoshta kam lënduar personat të pafajshëm. Ndonjëherë ndoshta kam zhgënjyer personat që i dua më shumë. Por, edhe mua më kanë lënduar e më kanë zhgënjyer. Më kanë bërë të qaj, të qaj fort e nganjëherë ta urrej botën. Por, prapë nuk urrej asnjëri, sepse e di që ka një Zot, që na gjykon. Nuk më bëhet vonë se çfarë flasin njerëzit për mua. Askush përveç Zotit nuk ka të drejtë të më gjykojë. Unë gabo, e di. Por, di t'i pranoj gabimet. Di të them më fal. Nuk dua të jem kopje e askujt, jam thjesht vetvetja. Kjo jam dhe kjo do të jem. Kam memorie të fortë e nuk harroj asgjë nga njerëzit. Nuk harroj të mirat e as të këqijat. Edhe nëse fal, e bëj për të mos humbur dikë ose diçka, por të harroj e kam të pamundur. Kur dua, dua me zemër. Kam heshtur kur kam pasur shumë për të thënë. Kam jetuar sipas mënyrës time dhe do të vazhdojë ta bëj. Do të mundohem të harroj çdo të keqe e çdo trishtim. Do eci drejt pa e kthyer kokën pas. Do jetoj jetën time, sipas mënyrës time.

Seide Hoti 10/4

TI, TRUPI YT, MENDJA JOTE DHE USHQIMI YT

Studimet e specializuara në lidhje me trupin e njeriut dhe ushqimin, përmendin faktin se forma e çdo peme apo bime, tregon pjesën e trupit për të cilën është e dobishme. Ja disa shembuj:

Karota e prerë për së gjëri i përngjan bebëzës së syrit dhe me të vërtetë studimet kanë vërtetuar, se karota është shumë e dobishme për shikimin.

Domate e kuqe, e cila ka katër zgavra, sikur zemra, e cila ka ngjyrë të kuqe , e që të gjitha studimet bashkëkohore vërtetojnë se domatet janë ushqim i zemrës dhe gjakut.

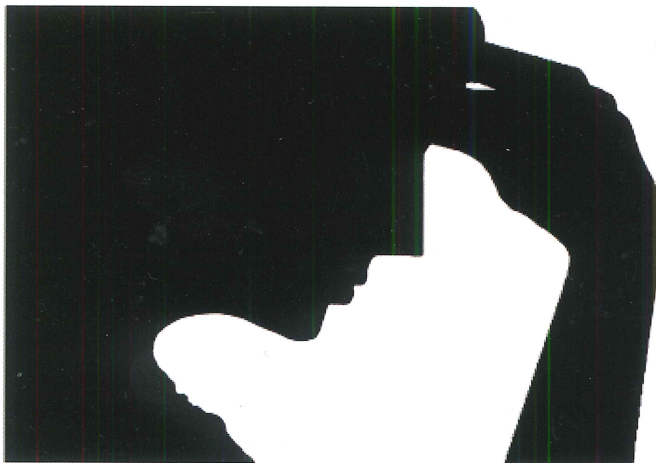
Tufa e rrushit i përngjan formës së jashtme të zemrës dhe çdo kokërr rrushi i përngjan një qelize të gjakut. Tashmë studimet tregojnë se rrushi është i shëndetshëm për zemrën e po ashtu edhe për gjakun I lartësuar qoftë Allahu!

Arra i përngjan së tepërmi formës së trurit me dy hemisferat e tij, i lartësuar qoftë Allahu! Studimet vërtetojnë se ngrënia e arrës, ndikon në rritjen e shumë qelizave nervore të cilat ndihmojnë veprimtarinë e trurit. Nuk ka Zot tjetër përveç Allahut.

Fasulja u ndihmon veshkave në kryerjen e punës së tyre, ajo i përngjan formës së tyre.

Qepa i përngjan qelizave të trupit dhe i bën sytë të lotojnë, me ç' rast lotët bëjnë pastrimin e shtresave të syve. I lartësuar qoftë Allahu! Nuk ka Zot tjetër përveç Allahut.

Eliza Bublaku 12/3

KA KOHË QË TË PRISNIM

Ardhja jote kaloi nëpër rrugë të ngushta dhe vende të pa dashura.

Je mysafirë i yni, andaj të mirëpritëm, të mirëpritëm me krahë hapur e lot gëzimi.

Me prezencën tënde u ringjallën madje edhe të vdekurit që u flijuan për ty. U ringjall çdo zemër nëne që vdes pa e parë birin e saj.

A thua vallë sa zgjati ky gëzim?! A është gëzim vetëm një orë apo i përjetshëm?!

A thua erdhe për të mos lënë gjë të keqe në mendje, apo për të futur?!

Unë e ndjeva ardhjen tënde, por nuk ndjeva diçka të bukur. Askush nga koka ime nuk mund të largoj dhimbjen e përjetimet e mia.

Si mundem ta shoh veten duke ecur, kur më kujtohet vrapimi im nëpër male e ngarkuar me valixhe. Asnjë person nuk ma largon mallin e babit, kur unë nuk e shihja me ditë të tëra, unë qaja, e kërkoja, e askush nuk pati zemër të më lejonte ta shoh e ta puthi ne ballë.

Nëna për ca ditë më është bërë baba, uji lot e buka shpresë. Ushqeja vetën, por nuk vinte dot shpresa derisa vetë hyra në dhomë para shkja, e pashë babin, axhallarët, vëllezërit të gjithë përgjakur e të lodhur! Bërtita! Pa prituri një i mallkuar mu afrua dhe më tha: «mos qaj»!

Hyra në dhomën ku ishin vetëm gratë. Pa prituri hynë në derë policët shkie, i morën të gjithë, më larguan nga prehri i nënës, bërtisja e qaja.

Mbeta tek pragu i derës me plotë fëmijë tjerë. Nuk dua të rrëfhem tek mysafiri ynë, sepse më duket që nuk të mirëpres, më duket që ti e ndjen vetën fajtor që nuk erdhe më herët.

Tani dua të shoh se çfarë do jemi me ty, se pa ty te tregova mjaftë.

Eliza Bublatu 12/3

Mes dy rrugëve...

Mesnatë, kur hëna i falë ndriçim mbarë horizontit të gjerë.

Me anë të të pamurit nuk mund të udhëtonte aq larg. Këtë gjë nuk i'a mundësonte errësira e asaj mesnate. Po...me ëndrra?

Ishte e kundërta e kësaj. Hapat e ngadalshëm, gjurmët mbi gjethet e rëna nga drunjtë e atij vendi sikur shkaktonin një melodi. Po, po, melodi e cila shoqëronte ëndrrat e tij.

Ftohtësia që ajo natë i falte, bënte që ta tkurrte trupin e tij, por zemra ishte ajo që ngrohte mendjen e turbulluar nga kaosi i madh i kësaj jete. Vazhdonte këtë rrugëtim... Kështu derisa arriti pranë një burimi të cilin e shoqëronte një ushtimë, që t'a kënaqte zemrën. Papritmas nga palltoja nxori një laps dhe një fletë. Filloi të shkruaj.

"Mes dy rrugëve, që më duket se i shoh. Një jetë me plotë njerëz, asnjërin sa duhet se njoh.

Nga mendime e ëndrra të bukura këtë jetë zbukurojmë. Sfidat e rrugicave të errëta, me mbështetjen në Allahun i tejkalojmë.

Mes dy rrugëve gjendemi sa të jetojmë këtë jetë. Ejani në rrugën e shpëtimit, në Islamin e vërtetë!" Ngadalë lëshoi nga dora lapsin, ndërsa fletën e mori era...

Anita GËRGURI. 11/3

MËKATET

Ato që zemrën të kanë ngurtësuar e të qetë s'të lënë për të jetuar.

Ato që pak qaste të falën ëmbëlsi, por të bardhën e jetës ta shndërruan në tym të zi.

Ato që të jetosh nuk të japin vullnet, të bëjnë të varësh nga to, jo të jetosh si do vet. Ato që pak qaste zemrën ta gëzuan, në një rrugë pa kthim o i humbur të dërguan!

Janë mëkatet prej të cilave nuk largohesh, ti donë të vazhdosh tutje, jo të pendoesh.

Harrove Allahun, çdo gjë ke harruar, mendo një moment:

Harrove Atë që të ka krijuar!

Nxito tek dera e pendimit të pret me të vërtetë.

Mos vazhdo tutje në mëkate, se do jesh i humbur përjetë!

Pendimin e singertë me zemër shijo, një këshillë të artë kurë mos e harro:

Dikush e do faljen tënde, mendo!

Kthehu e pendohu, tek Allahu nxito!

Anita GËRGURI. 11/3

2013-ta ashtu siç e dua unë

Pse jo e nesërmja të jetë vetëm për mua, të hapen dyert e suksesit.

Pse jo të dal dielli nga shtrati i tij pa u frikësuar se kë do të ngrohë.

Pse jo të mbush mushkëritë me ajrin e pastër, pa u trembur se ndoshta nuk do ketë për të tjerët.

Nuk pres mrekulli, thjeshtë ca rreze drite mbi mua.

Dua që në radhët e para të zë vend vagoni im, sepse kësaj here unë do t'i kem frerët e tij në duar. Do caktoj destinacionin e do të ndalem pikërisht aty.

Aty ku askush nuk ka shkelur më parë.

Aty ku gjurmët e mia nuk do t'i fsheh pluhuri i zi.

Aty ku duke përqafuar tokën e ftohtë do ndjejë ngrohtësinë e qiellit.

Ngrohtësi e cila do jetë petku im mbrojtës.

S'dua të mbetem në errësirën e natës, pa shpresuar se do vij një kandil që do ma ndriçoj rrugën drejt asaj që dikur më dukej ëndërr.

Nga fjalët që do them të shkëputen shkronjat e të godasin grumbullin e zemrave të verbra.

Të bien aty ku nuk ndihet aromë feje e drejtësie.

Të thejnë akullin e paprekur ndër vite.

Të prekin majat e ëmbëlsisë shpirtërore.

Tani veçse ka filluar udhëtimi im.

Shpeshherë frikësohem nga ligësitë e mëkëmbësve pa vlera, mirëpo më ngushëllon fakti se «Përdërisa është në qiell Ai që më mbron, nuk ka në tokë kush më dëmton».

Sumeja Kqiku 10/3

Ti që më mbushe me jetë...

Dielli shndriste, krijohej mrekullia.

Ngrohtësia shpirtërore që të jepte, ishte më e ngrohtë se ajri përvëlues.

Zemra u shndërrua në një zemër tjetër.

Rrugët kishin një zhurmë që të qetësonin!

Gjithçka dukej magjepsëse. Kishte gjallëri kudo. Kishte Islam në çdo cep.

Këmbët ndiheshin krenare ku shkelnin dhe sytë lotonin për atë që shihnin.

Gjaku qarkullonte më ndryshe. Shpirti binte në një qetësi të rehatuar.

E bukur dukej çdo gjë. Mirësia na kishte rrethuar. Mendja nuk mendonte tjetër

përveç asaj që shihte. Nuk ëndërroja më sepse realiteti ishte më i mirë se gjithçka.

Buzëqeshja të pushtonte fytyrën pa e vërejtur.

Ndihesha e gjallë, ndjeja se po jetoja.

S'më dilnin fjalët nga goja, sepse qetësia përshkruante shumë më mirë ato që i ndjeja.

Mes asaj që shihja dhe ndjeja, krijohej një lidhje e pathyeshme, perfekte.

Në ato rrugë, në ato vende kishte shkelur Ai, Ai që e bëri këtë vend të tillë, Ai që ndryshoi

gjithçka pozitivisht. Ai që tanimë pushonte, por ndjehej prezenca e tij. Kur balli prekte tokën, zemra gjente qetësinë e goja gjente fjalët.

Ndërtesa madhështore, kështjella islame, ishte ajo që bashkonte botën dhe mbante trupin më të vlefshëm që nuk e han as dheu.

Dielli vinte e shkonte, por mua ngrohtësia nuk mu largua kurrë.

Yjet nuk rrinin në qiell duke vështuar, kishin ardhur aty të shijonin atë vend magjepsës. Drita ia kishte marr anën hënës dhe bukurinë yjeve.

Ti Medinë, qytet i bekuar, vulë e zemër sime.

Sara Dërmaku 13/3

TI ISHE MËSHIRË

Çdo gjë që vije në këtë botë është për një qëllim
Rezet e diellit që bien çdo mëngjes,
hëna me bukuritë e saj që ndriçon natën,
dijetarët me diturinë e tyre që na zgjojnë mendjen
Jeta me sprovat e saja që më të fortë na bënë
E edhe një pikë e shiut që nga qielli udhëton
dhe token e takon
brenda vete një qëllim posedon

Ndërsa ti Ti erdhe të na tregosh se ka një dritë
Që jetët ndriçon
Që zemrat gjallëron
Dhe shpirtrat i pastron

Kush do që kishte thënë
Se një kohë kur njerëzit
kishin marr rrugën pa shpëtim
Kur të jetuarit nuk kishte kuptim

Shkretëtirës së tharë e të dëshpëruar
Do i jepej një oazë e pashuar
Me ujën e së cilës u shërua bota
Zëri i së cilës jehoi anembanë
Dhe shpërndau në çdo cep dritën e saj

Ishe i zgjedhur, prandaj ishe i veçantë
Nuk kishe prindër të të edukonin
Por me edukatën tënde ndryshove tërë njerëzimin
Ishe jetim, por nuk ndjeve asnjëherë vetminë
Ishe besnik, prandaj të quajtën El- Emin
Ecje në kohën e errësirës së pa fund,
por nuk u ndale, sepse ti ishe vet ndriçues

Ty tu dha drita e Kur'anit
Ti ishe misionar i Islamit
Çdo shkronjë që ty tu zbrit nga libri i ndritur
U bë vepër në jetën e besimtarit
Ti u pengove, por asnjëherë nuk u dorëzove
E si të dorëzoheshe kur kishe ndihmën
e Atij që na mëshiroi me ardhjen tënde
Ti ishe dhurata më e bukur
Shembulli më i ndritur
Lajmëtar i së vërtetës
Mësues i së drejtës
Salallahu alejhi ve selam!

Ermira Mehani 13/2

My last journey at Medresah

A little inspiration
A little determination
and a lots of hope
those are the ingredients I need
to reach my goal.
Time flew through my journey at Medresah
I learned that evrything I need for succsess.
Is right infront of me I just need to reach out
and grab it.
I want to be the «rolling store that gathers no moss
I want to fly free like the birds in the sky.
I have hope I have inspiration and determination
just need to reach and grap.

Safia Kajoshaj 13/2

'Përpara, vetëm me dije'

Në garat e diturisë të mbajtura në Medresenë «Alauddin» në Prishtinë me: 01.03.2013 garuan paralelet e Medresesë «Alauddin» në Prishtinë dhe në Prizren.

Garat e diturisë i filloj Besa Kqiku me disa ajete Kur'anore ku qetësuan çdo zemër me interpretimin e saj.

Për t'i shpallur garat e hapura drejtori i shkollës Bahri ef. Simnica mori fjalën dhe ju uroj nxënësve suksese.

Moderatori, profesori Jakup Çunaku ftoi jurinë, e cila përbëhej nga dy mësimdhënës dhe një anëtar i Bashkësisë Islame, Sabri Bajgora -kryeimam, Elmed-

Garat filluan përsëri me klasën e 12/3 Prishtinë me nxënëset: Fatlinda Klinaku, Jehone Sylejmani dhe Vildane Gashi, ku pala tjetër garuese përbëhej nga nxënëset: Hajrunisa Sylka, Ibadete Oruci dhe Mirjeta Qallopeku.

Gara mes klasave të 13-ta filloi me nxënëset: Marigona Çitaku, Jusra Abdullahi dhe Blerine Berisha nga Prishtina, ndërsa paralelja e Prizrenit me nxënëset: Almira Morina, Leunita Aliu dhe Egzona Manxhuka. Pas përfundimit të garës juria bëri një konsultë për ta shpallur fitueset e garave.

Gjatë kësaj kohe nxënëset vazhduan me programin e tyre me ilahi dhe monolog.

in Ejupi profesor në Medresenë e Prizrenit, Hatixhe Jashanica, profesoreshë në Medrese.

Juria njoftoj rreth rregullave të garës: vlerësimi i pikëve, koha e caktuar, formulimi i saktë, ndërprerjet orvatjet, tërheqja e zarfit etj.

Garën e filluan me paralelen 10/4, Prishtinës, e cila përbëhej nga garueset Jehona Gashi, Seide Hoti dhe Nedrete Ahmedii.

Pastaj klasa e 10/2, Prizren me nxënëset: Esma Sylka, Saranda Krendali dhe Erda Ballaka.

Pas paraleles së Prizrenit ishin 10/3 Prishtinë, me nxënëset :Yllka Berisha, Xheneta Fejzullahi dhe Erza Begolli. Pas mbarimit të klasave të dhjeta vazhduan klasat e 11-ta: Prishtine -Prizeren.

Nga klasat e njëmbëdhjeta filluan Prishtina me nxënëset: Anita Gërguri, Shkurta Cakaj dhe Arlinda Fejzullahu. Në anën tjetër të garave, garueset ishin: Bukurie Hoxha, Gazmore Rexhepi dhe Azra Spahiju.

Pas mbarimit të garave mes klasave të 10-ta: Prishtine-Prizeren dhe klasave 11-ta, Prishtine -Prizren, dëgjuam ilahi nga nxënëset e Prishtinës dhe ato të Prizrenit.

Prof. Jakup Çunaku kumtoi rezultatet në vijim: Vendi i tretë, me 207 pikë, klasa e 10/4, Prishtinë Vendi i dytë, me 208 pikë, klasa e 10/3, Prishtinë Vendi i parë, me 209 pikë, klasa e 10/2, Prizren Rezultatet e viteve të dyta :

Vendi i dytë, me 208 pikë, klasa e 11/2, Prizren Vendi i parë ,me 210 pikë, klasa e 11/3, Prishtinë Rezultatet e viteve të treta:

Vendi i dytë, me 200 pikë, klasa e 12/2, Prizren Vendi i parë, me 208 pikë, klasa e 12/3, Prishtinë Rezultatet e viteve të katërta:

Vendi i dytë, me 205 pikë, klasa e13/2, Prishtinë Vendi i parë, me 208 pikë, klasa e 13/2, Prizren.

Garat përfunduan me sukses mes paraleles së Prishtinës dhe Prizrenit.

Pejgamberi a,s ka thënë: «Kërkoni diturinë prej djepit deri në varre». Dashtë Zoti kjo fjalë e artë të jetë pjesë e jetës sonë!

Eliza Bublaku&Majlinda Rexhepi 12/3

U mbajtën GARAT E DITURISË

Përpara vetëm me dije' ishte motoja me të cilën u mbajt gara e diturisë në Prizren nga lëndët e ndryshme fetare e shkencore ndërmjet medresesë amë dhe dy paraleleve tjera të ndara fizikisht, asaj në Gjilan dhe në Prizren.

Këtë moto e arsyetuan në mënyrën më të mirë nxënësit e kësaj shkolle. Të gjithë ishin të përgatitur

Vendi i dytë 13/1 -Prishtinë

Vendi i tretë 13/1 -Prizren

Juria e cila i dha rezultatet ishte e përbërë nga: kryeimami i BIK-ut Sabri Bajgora, dhe profesorët nga tri paralelet: Prof. Ekrem Maqedonci, Prof. Almedin Ejupi dhe Prof. Muhamed Dërmaku, të cilët bënë një punë të denjësisht për të qenë sa më të saktë dhe

në mënyrën më të mirë të mundshme dhe ajo gjë e cila i dalloi këta nxënës nga njëri tjetri ishte menaxhimi i emocioneve.

Atmosfera ishte entuziaste. Entuziazmi i publikut të pranishëm ishte i pa përshkueshëm dhe prania e bordit të shkollës i dhanë nuanca edhe më të mira kësaj gare.

Gara u zhvillua dhe rezultatet ishin :

Klasat e dhjeta:

Vendi i parë 10/1 -Prishtinë

Vendi i dytë 10/1 -Gjilan

Vendi i tretë 10/1 -Prizren

Vendi i katërt 10/2 -Prishtinë

Klasat e njëmbëdhjeta:

Vendi i parë 11/1 -Prishtinë

Vendi i dytë 11/1 -Gjilan

Vendi i tretë 11/2 -Prishtinë

Vendi i katërt 11/1 -Prizren

Klasat e dymbëdhjeta:

Vendi i parë 12/1 -Prishtinë

Vendi i dytë 12/2 -Prishtinë

Vendi i tretë 12/1 -Gjilan

Vendi i katërt 12/1 -Prizren

Klasat e trembëdhjeta:

Vendi i parë 13/1 -Gjilan

korrekt në vlerësimin e përgjigjeve të nxënësve.

Drejtoria e shkollës përveç mbështetjes morale të tyre gjithë garuesit i shpërbleu edhe materialisht për mundin e tyre të bërë.

E lusim All-llahun që gjithnjë të ketë evenimente të tilla, të cilat frymojnë me Islam!

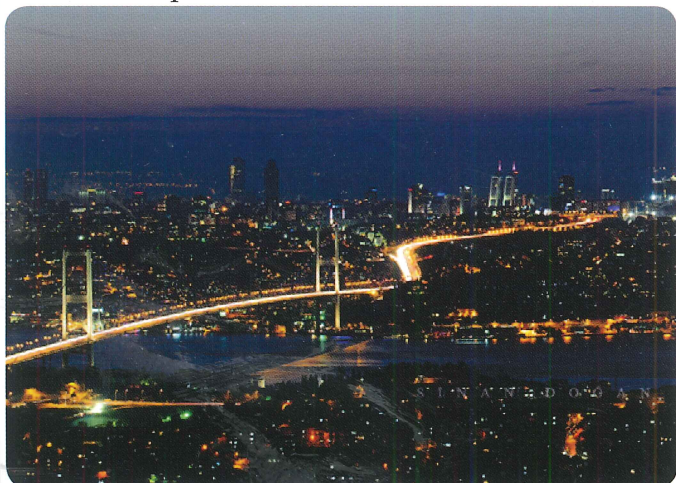
«Përpara vetëm me dije»!

Hajrullah Kerolli 12/1 dhe Qendrim Cakaj 12/2

Edhe një fitore e radhës në gara ndërkombëtare

Medreseja e mesme «Alauddin» në muajin shkurt, mori pjesë në garat e leximit të Kur'anit fisnik që u mbajtën në Stamboll.

Shkolla jonë në këtë garë u përfaqësua nga tre nxënës: Egzon ibrahimi nga Prishtina, Hedan Thaqi nga Prizreni dhe Besjan Morina nga Gjilani. Në këtë garë morën pjesë më shumë se 40 shtete të botës dhe 70 lexues nga vende të ndryshme të botës. Gara ishte me kandidatë shumë serioz dhe të fortë. Garat janë mbajtur më datën 2-3 shkurt 2013, organizuar nga Kursi ndërkombëtar i Kur'anit të Çamlica së Madhe në Stamboll. Nxënësit në këtë udhëtim ishin të shoqëruar nga drejtori i Medresesë Prof. Bahri ef. Simnica nga Prof. Ramadan Uka, Talip Aktash, Drejtor Ekzekutiv i Fondacionit për Arsim dhe Kulturë, ATMOSFERA-Kosovë dhe Bashkim Çmega - Koordinator i Fondacionit për Arsim dhe Kulturë ATMOSFERA.

Pas zhvillimit të garave më datën 2 Shkurt, të nesërmen u thirrën emrat e 10 lexuesve më të mirë të garës, aty u lexua edhe emri i nxënësit të Medresesë së mesme Alauddin nga Prishtina, Egzon Ibrahimit. Ai kualifikua dhe fitoi të drejtën që të marrë pjesë në finalen e madhe, që do të mbahet nga fundi i muajit Maj dhe ky ishte një sukses shumë i madh. Gjithashtu finalistët patën nderin që të lexonin drejtpërdrejtë në Tv në xhaminë qendrore të Çamlica. Vlenë të ceket se edhe nxënësit e paraleleve të tjera të Medresesë patën paraqitje të mirë, dhe nxënësi Hedan Thaqi pati rastin që të nesërmen të hapte programin me Kur'an dhe ishte një nder i veçantë për të. Drejtorja uron nxënësin, profesorin e Kur'anit dhe të gjithë ata që punuan dhe punojnë që të arrijë edhe suksese tjera.

Falënderimi i takon Allahut Zotit të botëve.

Aid Musliu 13/1

Seminari i mbajtur në Medrese

Me datën: 8,9 dhe 10 mars, në organizim të Unionit të Studentëve të FSI-së dhe përkrahje nga Kryesia e BIK-ut, Dekanati i FSI-se dhe Medreseja e Mesme «Alauddin» në Prishtinë, organizoi seminarin me titull: «Sfida rreth edukimit të përgjithshëm në shkollat kosovare»

Ky seminar u mbajt në hapësirat e medresesë dhe FSI-së në Prishtinë, duke mbledhur nxënës të shkollave të mesme nga qytetet më të mëdha të vendit. Pjesëmarrës në këtë seminar ishin edhe nxënësit e Medresesë se Mesme Alauddin nga Prishtina, Gjilani dhe Prizreni.

Synimi i këtij seminari ishte të njihje problemet dhe sfidat kryesore që shoqërojnë rininë gjatë procesit të edukimit.

Seminari u organizua në tri sesione me panelist të profesioneve të ndryshme, varësisht temës, të cilat shoqëroheshin më pas me diskutime nga ana e nxënësve dhe punishte (uorkshop).

Tri temat kryesore të diskutimeve të përgjithshme ishin: «Arsimi dhe sfidat e tij», «Besimi si alternative zgjidhje» dhe «Ligjshmëria-mundësia e aplikimit të lëndës fetare».

Ne mbyllje të këtij seminari, me një organizim solemn, të gjithë pjesëmarrësit u certifikuan nga organizatorët dhe u shpërblyen me nga një dhuratë modeste.

Jusra Abdullahu 13/2

MEDRESANTËT MANIFESTOJNË DITËN E MEVLUDIT

Me rastin e ditëlindjes së Muhamedit a.s, Medreseja e Mesme «Alauddin» përgatiti një program madhështorë, në të cilin reflektoi jeta e mësuesit të njerëzimit, Muhamedit a.s, me moton "Ti je krenaria jonë".

Koha kalon e ne na shtohet dashuria ndaj më të nderuarit pejgamber Muhamedit a.s, dhe vazhdimisht vërehet nevoja për udhëzimet dhe këshillat e tij. Ai është shembulli ynë. Ishte njeri me virtyte të larta e moral të fortë e të gdhendur. I drejtë, përparimtar dhe i vendosur në qëllimet e tij. Shquhej për mirësjellje që nga fëmijëria, ishte i matur në biseda me njerëz, i sjellshëm me çdokënd, i thjeshtë dhe nuk dëshironte të dallohej nga të tjerët edhe pse mbi supet e veta kishte një mision tejet të rënd.

Ky shkak na bëri që të mblidhemi në ambientin e medresesë për ta kujtuar atë, jo pse ditët tjera nuk e kujtojmë, mirëpo atë ditë kishim një arsye më shumë, pasi ishte edhe ditëlindja e tij.

Ashtu siç është më së miri, programi filloi me ajete

nga Kur'ani fisnik, të cilat i lexoj nxënësi Vesel Sylejmani, për të vazhduar më pastaj me një ilahi të kënduar me një zë të mrekullueshëm nga nxënësi, Egzon Ibrahim.

Këtë program e bënë të veçantë dy mysafirët e nderuar, hoxhallarët veteran, mulla Asllan Murati nga Mitrovica dhe mulla Ferat Gërguri nga Vushtrria. Me ligjëratën e tij kushtuar Muhamedit a.s, të cilën me shumë pasion dhe mjeshtëri e ligjëroi hoxhë Asllan Murati, dhuroi emocione të mëdha dhe bëri nxënësit që të kënaqeshin me fjalët e tij domethënëse.

Pjesë e këtij programi ishte edhe një monolog nga Aid Musliu, i cili i përmalloj të pranishmit dhe u dhuroi emocione të paharruara.

Dhe në fund për ta përmbyllur këtë program në mënyrë madhështore në amfiteatër u paraqitën me pjesë nga mevludi hoxhë Ferat Gërguri dhe nxënësi Egzon Ibrahim, të cilët sollën momente të paharruara për pjesëmarrësit.

Mensur Kastrati 13/1

MEDRESANTET PËRFUNDUAN HATMEN E KUR'ANIT

Ditën e hënë të datës 06.05.2013 në ambientet e medresesë «Alauddin» në Prishtinë maurantët përfunduan leximin e Kur'anit fisnik, që kishin filluar në vitin e parë shkollorë në medrese. Tradita e duasë së hatmes po vazhdon në shkollën tonë, sepse është një mision i shenjtë, një kurorëzim i një pune katër vjeçare që meriton kremtimin për të.

Pjesë e këtij programi ishin nxënësit e vitit të katërt dhe profesorët. Mysafir special ishin familjarët tanë, të cilët me shumë kënaqësi ndoqën programin e përgatitur nga nxënësit. Si çdo herë hapja e programit filloi me leximin e disa ajeteve të Kur'anit, që i lexoi nxënësi Xhevdet Rizahu. Pastaj fjalën e mori drejtori i medresesë Prof. Bahri ef. Simnica, ku kësaj radhe ishte edhe në cilësi të prindit, sepse në këtë gjeneratë bëri hatme edhe djali i tij. Ai të pranishmit i përshëndeti dhe iu uroi mirëseardhje. Pastaj fjalën e morën edhe kujdestari i klasës Muharrem ef. Tërnavë dhe profesori i lëndës së Kur'anit Jakup ef. Çunaku.

Programi vazhdoi me një ilahi të kënduar nga nxënësi Egzon Ibrahim, me një zë të mrekullueshëm dhe i bëri të pranishmit që të kënaqeshin.

Në vazhdim u paraqit një sjllad i përgatitur nga nxënësi Mensur Kastrati, i cili përmbante sukseset tona gjatë këtyre katër viteve dhe disa momente të pa harruara në medrese.

Pjesë e këtij programi ishte edhe një monolog i përgaditur nga Aid Musliu, i cili me fjalët e tij rreth Kur'anit famëlart i emocionoi të gjithë.

Erdhi pjesa kryesore e programit ku secili nxënësi lexoi nga një pjesë të Kur'anit nga kaptinat e fundit, dhe në fund u lexua dua e hatmes, e cila solli emocione të papërshkrueshme të pranishmëve.

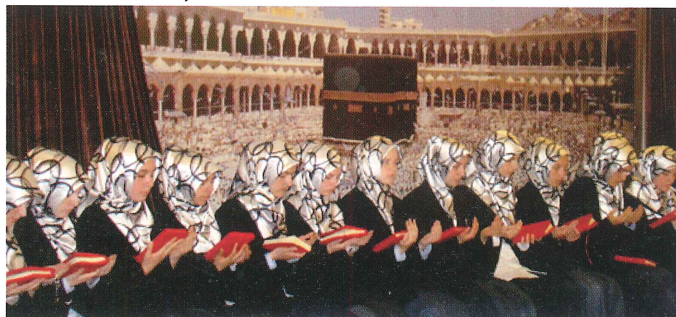
Në fund për të pranishmit u shtrua një drekë, si çdo herë ishte nën përkujdesjen e drejtorisë.

Shpresojmë dhe lusim Allahun xh.sh që sikur na ka përcjell Kur'ani famëlart gjatë këtyre katër viteve të na përcjell gjatë gjithë jetës tonë!

Driton Fejzullahu 13/1

DUAJA E HATMES

"Ne të shpallim Kur'anin që është shërim dhe mëshirë për besimtarët..." (Isra :82)

Kur'ani, ky libër që shndrit çdo mendje që e lexon. Është ky libër që jetën na e plotëson. Të humbur janë ata që se lexojnë.

Si çdo gjeneratë në këtë tempull islam edhe këtë vit, 28 nxënëse, patëm mundësinë ta kurorëzojmë leximin e më të shndritshmit që patëm filluar ta lexojmë katër vite më parë.

Me një dua para prindërve tanë, që s'i mbanin dot lotët, kur na shihnin të gjitha në një vend duke shqiptuar fjalët më të vlefshme që mbanë toka.

Si çdo herë, programi filloi me leximin e disa ajeteve Kur'anore që është traditë shumë e mbarë në medrese. Më pas fjalën e mori drejtori i shkollës prof. Bahri Simnica. duke uruar mirëseardhjen të gjithë mysafirëve. Pastaj kujdestari i klasës, njëherit edhe profesori i lëndës së Kur'anit, iu drejtua prindërve me fjalët më të mira për ne.

Pastaj fjalën e mori kryetarja e shkollës Merjeme Kqiku, e cila falënderoi për zemërsisht drejtorinë, kujdestarin dhe familjarët. Ajo shprehi fjalët më të mira për këtë tempull dije, duke theksuar se gjithmonë do të mbetet në mendjet dhe zemrat tona.

Në emër të familjarëve doli Dr.Zija Abdullahu, i cili ishte i entuziazmuar për suksesin dhe shprehi se meriton për këtë është Allahu xh.sh.

Programi vazhdoi me pikën kyçe, për të cilën ishim mbledhur, leximin e një pjese të Kur'anit nga çdo nxënëse. Lexonim me aq përkushtim dhe me emocione të mëdha, duke pasur përpara prindërit tanë, ata që na qëndruan pranë për katër vite me radhë dhe sot ata panë rezultatin tonë. Të gjithë ishin të emocionuar. Atë ditë Kosovës iu shtuan edhe 28 nxënëse që lexojnë Kur'an dhe janë të zonja ti'a mësojnë të tjerëve atë mësim të bekuar.

Në fund u lexua dua e hatmes, ku të gjithë ngritëm duart për shqiptuar lutjet më të sinqerta që kemi pasur.

Si çdo vit edhe këtë vit drejtorja e shkollës gostiti të pranishmit me drekë të begatshme.

Lusim Allahun që Kur'ani të jetë udhërrëfyes i jonë në këtë botë, të mos ndahemi asnjëherë prej tij dhe të jetë ndërmjetësues në Ahiret.

Sara Dërmaku 13-2

Medreseja e suksesshme në garat e vrapimit

Në garat në vrapim, organizuar nga Organizata e Veteranëve të UÇK-së dhe Shoqata e Pedagogëve të kulturës fizike dhe sportit shkollor, të emërtuar "Vrapimi i Krenarisë", Medreseja «Alauddin» e Prishtinës zuri vendin e parë.

Gara u zhvillua në mes nxënësve të shkollave të mesme, të ndara në dy grupe.

Medreseja në këtë garë u përfaqësua nga tetë nxënës, të cilët treguan sukses të mirë.

Në disiplinën 1200 metra, Dahir Kelmendi nga klasa 12/1 ishte i pari në grupin e tij, në të cilën garuan klasat e 12-ta dhe 13-ta. Kjo fitore e tij flet për nivelin e përgatitjes fizike të nxënësve të shkollës sonë.

Mirëpo, medreseja në këtë garë rrëmbeu edhe vendin e tretë në disiplinën 1000 metra në mes klasave të 10-ta dhe 11-ta. Nxënësi Liridon Hasani nga klasa 11/1 fitoi vendin e tretë dhe mori medaljen e bronzit.

Pra, medreseja në këtë garë fitoi një medalje të artë dhe një të bronzit, që është një sukses nga sukseset e shumta të kësaj shkolle.

Shkelqim Rexhaj 13/1

Turneu në volejboll për djemtë

Mbrëmja e së enjtes më 04.04.2013 ishte më e veçantë se mbrëmjet e tjera pasi që u zhvillua turneu i volejbollit këtu në Medresenë e mesme "Al-lauddin" në Prishtinë.

Në turne morën pjesë gjithsej tetë ekipe, ku pati ndeshje mjaft interesante dhe lojtarë të mirë, të cilët treguan aftësitë e tyre në këtë sport. Atmosfera e cila mbretëronte në sallë ishte e zjarrtë, dëgjoheshin brohoritje dhe fishkëllima nga ana e tifozëve, të cilët mbështetnin ekipet e tyre të klasës.

Gara ishte shumë e fort dhe e ngushtë. Pas zhvillimit të ndeshjeve në fund u përcaktuan finalistët 12/2 dhe 12/1 ku ekipi 12/1 doli të jetë edhe ekipi fitues në turneun e volejbollit të organizuar për këtë vite.

Shqiprim Idrizi 11/1

Turneu i Volejbollit për vajzat

Duke pas parasysh ngarkesën e mësimëve në shkollë aktivitetet janë gjithmonë të mirëseardhura, ashtu siç ishte edhe turneu i volejbollit i organizuar nga paralelja e vajzave. Atë ditë mbretëroi një atmosferë e mirë dhe një entuziazëm i madh. Në këtë turne morën pjesë të gjitha klasat me nga një ekip, pra: pesë ekipe gjithsej. Rezultatet e garës ishin:

1. Kl 13/2 me Kl 12/3 ku fitoi Kl 12/3
2. Kl 10/3 me Kl 11/3 ku fitoi Kl 11/3
3. Kl 12/3 me Kl 10/4 ku fitoi Kl 12/3

Në finale luajtën Kl. 12/3 me Kl.11/3, fitues i kësaj gare ishte klasa 12/3. Shpresojmë që në të ardhmen të kemi prapë aktivitete të tilla që zgjojnë interesim të madh tek nxënëset.

Liga e shkollës në futboll

Një ndër aktivitetet sportive që u organizuan në këtë gjysmë vjetor në medrese është liga e shkollës në futboll, e cila u zhvillua në fushën e kësaj shkolle. Ishte një kënaqësi e madhe që ishim pjesë e kësaj lige, e cila na dhuroi emocione dhe spektakël të pa parë në shkollën tonë deri më tani. Lojtarët ishin tejet të motivuar dhe bënë një garë të shkëlqyer, ku në shatë xhiro mezi u përcaktua fituesi i kësaj gare. Liga përfundoi me sukses dhe rezultatet ishin këto:

Ekipi	Golaverazhi	Pikët
13/a	26 - 16	15
12/2	14 - 10	15
11/2	18 - 14	13
11/1	14 - 8	13
13/b	11 - 17	10
12/1	13 - 9	7
10/2	4 - 12	6
10/1	4 - 14	2

Ekipi 13/a u shpallë kampion i kësaj gare edhe pse kishte pikë të barabarta me ekipin 12/2 për shkak të golaverazhit më të mirë dhe ndeshjes ndërmjet tyre të cilën e fituan maturantët me rezultat 3 me 1.

Dhe në fund u shpallën edhe golashënuesit më të mirë të cilët janë:

Kenan Goxhufi 13/a - 15 gola
Driton Luma 11/1 - 13 gola
Riad Ismajli 11/2 - 8 gola
Veseli Sylejmani 12/1 - 7 gola
Fatos Ismajli 11/2 - 7 gola

Kenan Goxhufi 13/1

MBRËMJA

E MATURËS

Çdo fillim ka edhe një fund. Edhe rrugëtimit tonë në këtë tempull dije i erdhi fundi. Me një ndjenjë gëzimi e hidhërimi erdhëm në ditën e fundit në këtë vend. Të gjitha shikonim orën si kalonte. Ishim në natën më të bukur, por që nuk donim të mbaronte. Përfundimi i saj ishte përfundim i vërtetë. Duhej të ndaheshim me ato që udhëtua plotë katër vite dhe përballuam çdo vështirësi, ndamë së bashku çdo gëzim.

Sot i prisnim profesorët, por jo si herëve të tjera. Sot po vinin të na dëgjonin neve atë që kishim për të thënë.

Edhe ky program si çdo program tjetër, filloi me leximin e ajeteve Kur'anore. Pastaj fjalën e mori drejtori i shkollës Prof. Bahri Simnica, i cili foli fjalë shumë prekëse për ne. Pas tij fjalën e mori kujdestari i klasës, ai që u kujdes për ne sikur një prind i dytë, i cili nuk e kurseu veten asnjëherë për të na ndihmuar. Ai me të cilin ndamë çdo problem duke na ofruar gjithmonë një zgjidhje. Ai që për mungesat tona na bënte gjithmonë problem, mirëpo gjithmonë për të

mirën tonë. Foli fjalë që nuk do ti harrojmë kurrë, fjalë të cilat mbrëmjen tonë të fundit e bënë edhe më të vështirë.

Pastaj vazhduam me imitimet tona të atyre që na mësuan plot katër vite me shumë përkushtim. Na mësuan gjëra që nuk do ti harrojmë kurrë dhe të cilat do të na shërbejnë përgjatë jetës tonë.

Ëmbëlsira për fund ishte edhe torta, ku shënoi fundin e rrugëtimit tonë. Ishte përshëndetja e fundit, por gjithmonë me shpresën për tu takuar përsëri.

Në fund mbrëmjen e vazhduam me profesoret tona ku qamë e qeshëm së bashku duke kujtuar ato që kemi kaluar së bashku.

Erdhëm në fundin e një fillimi para katër vite, për të vazhduar një fillim të ri atje ku na shpijnë valët e jetës, por gjithmonë me shpresën që do të takohemi përsëri në dynja e inshallah edhe në Xhennet.

Allahu xh.sh. në ditën e Kijametit do të thotë: «*Ku janë ata që duhen mes vete për nder të Madhërisë sime, sot i fus nën hijen Time, në këtë ditë që s'ka hije tjetër përpos hijes Sime*» (Muslimi)

Imrane Sylejmani 13-2

Mundësi shkollimi njëvjeçarë në SHBA

Përfaqësuesja e ambasadës së SHBA-ve në Kosovë, bëri një prezantim para nxënësve të Medresesë së Mesme «Alauddin» në Prishtinë rreth mundësisë së nxënësve kosovarë për të ndjekur për një vit shkollorë mësimet në ndonjë prej shkollave të mesme amerikane. Përfaqësuesja e ambasadës, znj. Jennifer Washeleski dhe asistentja e saj znj. Remzie Potoku i njoftuan nxënësit e shkollës sonë në hollësi për rëndësinë e këtij projekti, kushtet dhe mënyrën e aplikimit. Nxënësit shprehën interesim të lartë për t'u informuar për së afërmi për këtë program.

KYEP është program shkëmbimi për të rinjtë e Kosovës, i cili për çdo vit përzgjedh nxënës të suksesshëm, të talentuar dhe me vullnet shërbimi në komunitet, për studim njëvjeçarë në SHBA.

Dhe mbi të gjitha përfaqësuesja e ambasadës së SHBA-ve i përgëzoi nxënësit e Medreses për punën dhe aftësitë e tyre të mira në Gjuhën Angleze, dhe ju sugjeroj atyre që te aplikojnë për ta shfrytëzuar këtë mundësi shkollimi.

Mërgim Hasani 12/2

FJALË ME VLERË

- Njerëzit harrojnë ato që ke thënë, harrojnë ato që ke bërë, por nuk harrojnë kurrë mënyrën sesi i ke bërë të ndihen.
- Mund te flasësh sa te duash, por kujto që përgjegjësitë për fjalët e tua i mban vetëm ti.
- Miqtë mund të vijnë dhe të ikin, por armiqtë grumbullohen gjithnjë e më shumë.
- Nëse ke te drejtë, nuk ke nevojë të bërtasësh.
- Ngriji fjalët e tua e jo zërin, është shiu që rrit lulet e jo bubullima!
- Nëse dikush largohet nga ty, mos u trishto, sepse është përgjigja e Zotit ndaj lutjes tënde: «Largoje o Zot të keqen nga unë»!
- Turpi është mburojë, dituria-argument, sinqeriteti-bukuri dhe heshtja-urtësi.
- Mos shikoni vogëlsinë e mëkatit por madhësinë e Atij ndaj të cilit keni mëkatuar!
- Heshtja është një mik i vërtet që nuk të tradhton asnjëherë.
- Një të urtë e pyetën njëherë: nga e mësove urtësinë? Ai iu përgjigj: e mësova nga të verbëritë, sepse pa e njohur mirë vendin nuk e hedhin këmbën.

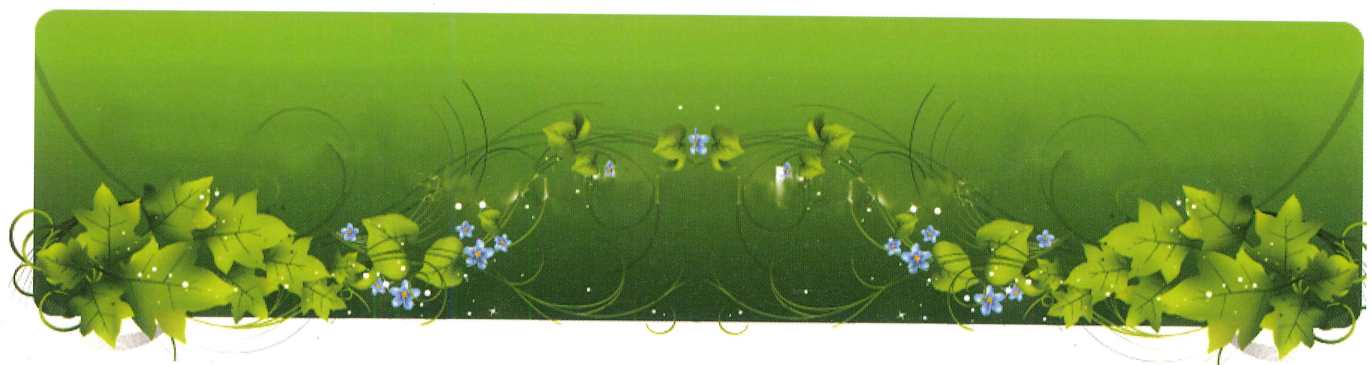
Brendona Gashi 12/3

- Të jetosh pa e kuptuar këtë jetë është më e rëndë se ta humbësh atë.
- Dituria është më e mirë se trashëgimia.
- Nuk ka mirësi nga syri që s' loton.
- Nëse njerëzit kënaqen me këtë botë ti kënaqu me Zotin. Vepro si të duash një ditë do japësh llogari.
- Të diturit në mesin e të paditurve janë si mjekët në mesin e të sëmurëve.
- Çelësi i xhenetit është Namazi.
- Ke gjithmonë kohë të mjaftueshme nëse e përdor si duhet.
- Ai që i kalon dy ditë njësoj është në humbje.
- Nëse nuk thoni asgjë, atëherë nuk do t'ju lusim t'i përsërisni fjalët tuaja edhe njëherë.

Ardiana Llugiqi 12\3

- Sa i mirë është Islami, të cilin e zbukuron imani.
- Sa i mirë është imani, të cilin e zbukuron ndershmëria.
- Sa e mirë është ndershmëria, të cilën e zbukuron dituria.
- Sa e mirë është dituria, të cilën e zbukuron vepra.
- Sa e mirë është vepra, të cilën e zbukuron butësia.
- Robin asgjë nuk mund ta ngrejë, siç e ngre nënshtrimi ndaj Allahut. As nuk mund ta poshtëroj diçka, diç e poshtëron padëgjueshmëria ndaj Allahut.

Mergim Shala 12/2

Lutje drejtuar të Gjithëmëshirshmit!

O Allahu im, m'i fal të gjitha gjynahet të vogla dhe të mëdhatë, të parët dhe të fundit, të dukshmet dhe të fshehtat!

O Allahu im, më fal, më mëshiro më udhëzo, dhe më furnizo me të mira dhe begati!

O Allahu im, unë i kam bërë shumë padrejtësi vetës sime dhe pranoj mëkatet e mia, prandaj m'i fal të gjitha mëkatet, sepse mëkatet nuk i fal askush tjetër përveç Teje!

O Allahu im, m'i fal të gjitha gjynahet të vogla dhe të mëdhatë, të parët dhe të fundit, të dukshmet dhe të fshehtat, të cilat Ti i di më mirë sesa unë. Ti je i Pari dhe i Fundit, nuk ka tjetër që meriton të adhurohet përveç Teje!

O Allah, më bëj që të mjaftohem me hallallin tënd nga haramet, më pasuro me dhuntinë tënde dhe më bëj të mos kërkoj prej askujt tjetër përveç Teje!

O Allah, më ruaj nëpërmjet Islamit në të gjitha gjenredjet, në këmbë, ulur e shtirë.

O Allah mos i lejo armiqët e mi të gëzohen me fatkeqësitë e mia. O Allah, kërkoj nga Ti çdo të mirë që thesaret e saj janë në dorën Tënde dhe kërkoj mbrojtje nga çdo e keqe!

O Allah, më bëj ta kuptoj këtë fe!

O Allah, më forco në fe, më udhëzo dhe bëje të mundur që nëpërmjet meje të udhëzohen të tjerët!

O Allah, o Rrotullues dhe Udhëzues i zemrave bëji, zemrat tona të bindura ndaj Teje!

O Allah, më ruaj që të mos shkoj në humbje dhe askush të mos më nxjerrë nga rruga e drejtë që të mos rrëshqas nga e vërteta dhe askush të mos më bëje të rrëshqas që të mos dëmtoj askënd dhe askush të mos më dëmtojë dhe askush të mos më injorojë!

**Sofie Kajoshaj
Arbresha Dermaku 13/2**

ÇFARË BËNË SKIFTERI KUR MBUSH 40 VITE !?

Skifterët jetojnë 70 vjet, por që të arrijë deri këtu, si duhet të marrë një vendim të vështirë në jetë. E dini çfarë bënë?!

Kur arrin moshën 40 vjeçare, thonjtë e tij e humbasin elasticitetin dhe fuqinë, duke e pasur të pamundur ta rrokin prenë, e cila është burimi kryesor i ushqimit.

Në këtë moshë edhe sqepi i tij i mprehtë dhe i fuqishëm, fillon e lakohet duke mos e kryer funksionin e tij. Dyzet vitet mbi supe, i bëjnë dhe krahët e tij të rëndë për shkak të peshës së puplave, të cilat i ngjiten për trupi duke ia vështirësuar fluturimin. Këto kushte e detyrojnë skifterin të ndërmarrë një vendim tejet të vështirë. Alternativa tjetër është vdekja e ngadaltë, të cilën ai e refuzon. Ai vendos ti hyjë një përvoje ndryshimi tërësor, e cila do i zgjasë 150 ditë.

Po çfarë bënë skifteri?!

Ai fluturon në majën më të lartë, atje ku dhe ndërton foletë. Pastaj, së pari fillon e godet sqepin në shkëmbinj, me sa forcë që ka, derisa t'i thyhet. Së dyti, pasi ta ketë thyer sqepin, pret derisa ti rritet. Së treti me sqepin e ri, fillon e shkul kthetrat e këmbëve. Së katërti pasi t'i jenë rritur kthetrat, fillon e shkul të gjitha puplat e vjetra.

Pesë muaj pas kësaj torture, skifteri i kthehet sërish fluturimit në qiell, si të kishte lindur për së dyti. Ky ndryshim i dhimbshëm e mundëson të jetojë dhe për 30 vite të tjera.

Ndonjëherë na lipset që të bëjmë ndryshime rrënjësore në jetën tonë, edhe pse janë të vështira.

Bashkim Jashari 13/1

Disa të vërteta të botës

- 70% e popullsisë botërore nuk ka dëgjuar ndonjëherë sinjal telefoni.
- Një e treta e të ardhurave të një familjeje në Kenia shkojnë për ryshfet.
- Çdo ditë 800 milionë njerëz përballen me urinë në botë.
- Një e treta e botës është në luftë.
- 82 % e duhanpirësve jetojnë në vendet në zhvillim.
- Në Afrikë 30 milionë njerëz janë të prekur nga SIDA.
- Një e katërta e konflikteve me armë ndodh për të marrë burimet natyrore.
- Çdo vit vdesin 10 gjuhë.
- Numri i personave që vrasin vetën është më i madh se i personave që vdesin në luftë.
- Një anglez i zakonshëm filmohet afërsisht 300 herë në ditë nga kamerat.
- Në botë ka 27 milionë robër.
- Amerikanët hedhin në kosh 2,5 milionë shishe plastike brenda një ore, pra brenda një muaji mund të mblidhen aq shumë shishe gjatësia e të cilave mund të arrijë deri në Hënë.
- Fëmijët e familjeve të varfra janë 3 herë më shumë të ekspozuar ndaj problemeve psikologjike se fëmijët e familjeve të pasura.
- Subvencioni prej 2,5 dollarësh i dhënë për një lopë në SHBA është më shumë se të ardhurat ditore të 75% të popullsisë së Afrikës.
- Një e pesta e popullsisë botërore kalon ditën me 1 dollar të ardhura.
- Për shkak të minave, në çdo orë vdes një person dhe një tjetër mbet invalid.
- Në Indi 44 milionë fëmijë janë të regjistruar si punëtorë.
- Golfisti më i pasur në botë, Tiger Woods, fiton 78 milionë dollarë në vit ose 2,5 dollarë në sekondë.
- Tregu i jashtëligjshëm i drogës qarkullon 400 miliardë dollarë në botë.
- Një e treta e amerikanëve besojnë në ardhjen e jashtëtokësorëve.
- Rezervat e naftës mund të mbarojnë në vitin 2040.

Mensur Kastrati 13/1

KURIOZITETE

- Në Zelandën e Re ka 4 milionë njerëz dhe 70 milionë dele.
- Thëllëza është në gjendje që 30 ditë të jetojë pa ushqim.
- Fluturat shijojnë me anë të këmbëve.
- Syri i një struci është më i madh se truri i tij.
- Shkencëtarët britanik kanë llogaritur se macet, të cilat ata i mbajnë në shtëpi për 1 vit asgjësojnë 50 milion mi dhe 20 milion zogj të vegjël.
- Minjtë mund të durojnë pa ujë me tepër se devetë.
- Një ari i rritur mund të vrapojë po aq shpejt sa një kalë.
- Delfinët flenë me një sy hapur.
- Peshkaqenët nuk sëmuren.
- Thuhet se në Kostarikë është zbuluar një majmun me gjatësi 4.3 metra. Sipas këtij zbulimi del se King Kongu i njohur në film mund të ketë qenë i vërtetë !!
- Kuajt flenë në këmbë, ata mund të qëndrojnë deri në 1 muaj në këmbë.
- Një shqiponjë mund ta shohë gjahun deri në 3000 metra larg.
- Hyrja e folesë së milingonës drejtohet përherë nga Veriu.
- Elefanti me gjithë peshën e tij të rëndë mund të vrapojë me shpejtësi rreth 40 km/h duke ia kaluar edhe njeriut.
- Për të prodhuar një kilogram mjaltë, një blete i duhet të thith nektarin e 12 milion luleve dhe për këtë të përshkojë një rrugë me gjatësi rreth 300.000 kilometra.
- Breshka mund të arrijë me lehtësi 100 vjet jetë.
- Zogu nuk e ka shqisën e të nuhaturit dhe të shijes.
- Vetëm mushkonjat femra thumbojnë.

Lavdim Tërshani 13/1

BARCOLETA

Një polic po e ndal një njeri e po ngërmohet:
- O qorr, a nuk po e sheh dritën e kuqe n'semafor a?
- Po mor burrë po ty nuk t'pash.

Një nxënës i sapoardhur në klasën e re pyet mësuesen: "Mësuese a dënohet dikush për diçka që nuk e ka bërë"? - jo asnjëherë, përgjigjet mësuesja. Atëherë se besoj se do të më dënoni për detyrat që nuk i kam bërë.

E pyesin njërin se çfarë ushqimi preferon?
Ushqimin e detit - thotë ai.
Çka më shumë prej ushqimit të detit?
"Valla flija n'pllazh ta kënaq shpirtin".

Disa të rinj e panë Nastradinin që ishte mbështetur tek stallat e gomarëve dhe donin ta tallnin.

Njëri më i shkathët i thotë: - "Ku je o Nastradin, baba i gomarëve"

Nastradini i përgjigjet: - "Po ti mor bir pse paske dalë prej stalle?"

Ishin futbollistët e një skuadre në dhomën e zhveshjes kur papritur bie telefoni, e hap futbollisti:

Gruaja:- Alo burri im, të mora për të të thënë që ta blej atë telefon që kushton 100 euro?

- Po ti bleje një telefon 200 euro moj grua.

- Ua shumë faleminderit, po varësen e floririt që kushton 1000 euro?

- Po merre, pse jo.

- Ua shumë faleminderit, por kam dhe një kërkesë të fundit, atë makinën që kushtonte 25 mijë euro do ta marrim?

- Po pse 25 mijë, shtoi dhe 5 të tjera dhe porosite.
- Ua faleminderit shumë. Dhe ja mbyllë telefonin.
Futbollisti lë telefonin te stolat dhe thotë: I kujt ishte ky telefoni këtu?

Cingëron telefoni...!!! Ora 12 e natës. Qohet i zoti i shtëpisë e hap telefonin.: - Alo! M'fal mos është numri 22-222 ? - Jo gabim keni thirrë, ky është numri 222-22 - Ok, m'fal që ta nxira gjumin! - Jo s'ka problem edhe ashtu isha tu u zgjua, se bëri telefoni!

Vjen një zonjë me djalin e saj në stacionin policorë dhe i thotë policit:

- Dua që djalin tim ta punësoni si polic.

- E pse?- pyet polici.

- Sepse është shumë budalla- thotë zonja.

- Në rregull, dëshmojeni këtë!- kërkon polici.

- Djali im, zbrit poshtë dhe dil jashtë shiko a e ke nënën atje! - thotë zonja.

Djali nisat dhe del jashtë...

- Vërtet qenka budalla - pohon polici - ka mundur të shikojë për dritareje!

Një natë gruaja u zu me Nastradinin, i dha të shtyrë dhe e rrokullisi nëpër shkallë. Komshiu e ndjeu zhurmën dhe të nesërmen e pyeti Nastradinin.

-Çfarë ishte gjithë ajo zhurmë dje?

-Asgjë, vetëm se gruaja ime hodhi xhaketen nga shkallët.

-Çfarë, një xhakete e vetëm bëri aq shumë zhurmë?

-Brenda saj isha edhe unë, - tha Nastradini.

Jetmir Sadiru 12/2&Egzom Bytyqi 12/2

SUDOKU

3	1			9	5		7	6
		9	1		7		8	
4			2			5		
9			7			2	4	
	2	8		1				3
	3		9		2			7
	4		6				3	1
1	7			5	8	9		4
		3		2		7		

	1	5	2				8	
2					3	7		1
	3		1		4			6
				4			3	
5	8		7		9	1		4
	7	4		1			9	2
		7	4			6		
3		1		5	2		7	
	4		6		8	3	1	

MEDRESEJA E MESME "ALA UDDIN" PRISHTINË

Syzana Morina
profesorë

Hadibe Ismailovic Sadiku
profesorë

Valid Hazhin
profesor

Mr. Samir Ahmeti
profesor

Mr. Roshan Aliu
profesor

Bahri Spahica
drejtor

Mr. Naim Terzani
kysar baba

Syljman Osmani
sekretar

Mr. Adnan Sinica
profesor

Muharezi Terzani
profesor

Mr. Mehdi Rusinovci
profesor

Sholha Memishit
profesorë

Ajete Hazhin
profesorë

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
"Suksesi im t'arët t'etëm nga Allahu" (Kur'an 11:88)

Nxënësit e dalluar

Sahit Ibrahimi 13/1
Enis Arifaj 13/1
Dijetar Guri 12/2
Jusuf Cej 12/1
Granit Idrizi 11/2
Driton Luma 11/2
Sead Mehani 10/1
Veton Jashari 10/2

Nxënëset e dalluara

Gentiana Sadiku 13/2
Ermira Mehani 13/2
Fatlinda Klinaku 12/3
Shkurta Cakaj 11/3
Yllka Berisha 10/3
Seide Hoti 10/4